

Spēks

Nemainīgais Dieva mērķis

Intervija ar mācītāju Aleksandru Zviridu

Dziesmotās virsotnes

LBDS Dziesmu svētku simtgade

Aicinājumam atsaukušies

Iepazīstieties – BPI studenti

Izredzēti būt svēti

Šī gada LBDS kalendāra virstēma ir “Topam pārvērsti” (2. Korintiešiem 3:18). To aplūkosim arī katrā izdevuma “Baptistu Vēstnesis” ievadrakstā. Šoreiz pārdomāsim mūsu garīgo pārvērtību pamatus, kādi tie atklāti Vēstulē efeziešiem.

Pāvils šo vēstuli neraksta tikai kādai lokālai draudzei. Tā drīzāk ir viņa teoloģijas izklāsts, kura pirmajā nodaļā viņš atklāj, ko Dievs darījis mūsu labā, un tikai pēc tam dod konkrētus uzdevumus kristiešiem viņu ikdienas dzīvei un attiecībām un norādes garīgajai cīņai. Reizēm mēs šo kārtību sajaucam. Cilvēks ienāk baznīcā, mēs novērojam viņa izskatu un uzvedību un tad nospriežam – gribam ar viņu kaut ko kopīgu vai nē! Dievs tā nedara. Viņš no sākuma mums kaut ko piedāvā un tad vēro, kā tas ietekmēs mūsu rīcību.

Pāvils saka, ka Dievs mūs “Kristū ir izredzējis būt svētiem un nevainojamiem”. Šeit nav runa par predestinācijas mācību, kuru lieliski savā grāmatā “Māls Veidotāja rokās” atspēko teoloģijas doktors Ilmārs Hiršs. Uzsvars ir uz to, kādā veidā Dievs ir paredzējis mūs darīt svētus un nevainojamus Savā priekšā! Atbilde ir – atrašanās Kristū. Nevienam nav iespējams pašam kļūt svētam un nevainojamam. Mums ir vajadzīga palīdzība no “augšas”, pestīšana jeb glābšana no mūsu grēcīgā stāvokļa, ko sauc arī par garīgi mirušo stāvokli! Mūžīgā dzīvība ir tikai Kristū; tam, kam nav Kristus, nav arī mūžīgās dzīvības (1. Jāņa 5:12).

Garīgā nāve ir nošķirtība no Dieva, taču pestīšana ir savienošāns ar Radītāju caur ticību Jēzum Kristum. Tāpat atrašanās Kristū mums sniedz pestīšanu no grēcīgā stāvokļa un padara mūs svētus un nevainojamus Dieva priekšā! Dievs mūs no grēciniekiem ieceļ svēto kārtā. Un tas notiek jau šeit, virs zemes, nevis pēc mūsu nāves, kā dažkārt tas tiek uzskatīts. Vai tu jūties svēts un nevainojams? Iespējams, ka nē. Taču ticība nav jābalsta jūtās, bet faktos! Tāpat ikviens no Svētā Gara jaunpiezīmī Dieva bērns Kristū ir kļuvis svēts un nevainojams. Tas gan automātiski nenozīmē, ka viņš dzīvo saskaņā ar savu jauno dabu.

Dievs mūs no grēciniekiem ieceļ svēto kārtā. Un tas notiek jau šeit, virs zemes.

Kāds to ir salīdzinājis ar cūciņas un aitiņas dabu. Cūciņa labprāt vārtās dubļos un jūtas par to labi. Savukārt aitiņa, atrodoties dubļos, nejūtas labi un vēlas tikt ārā no sava netīrā stāvokļa. Tieši tāpat ir ar katru jaunpiezīmī, kuram jaunā svētā daba mudina atbrīvoties no garīgās netīrības. Katru reizi, kad kristietis sagrēko, Svētais Gars rada viņā trauksmes un nemiera sajūtu un aicina atgriezties atkal garīgās tīrības stāvoklī. Tādējādi Dieva bērns piedzīvo svēttapšanas un pārveidošanās procesu ar Svētā Gara palīdzību, kļūstot arvien līdzīgāks Kristus tēlam, Viņa raksturam un spējām. To sauc arī par garīgo izaugsmi. Bez svēttapšanas procesa garīgā izaugsme nenotiek. Cilvēks var daudz zināt Bībeli, apmeklēt kristīgus pasākumus, zināt pareizas atbildes, bet joprojām atrasties garīgos autiņos – nespējīgs uzvarēt savas miesas iegribas, garīgi paēst, komunicēt ar Dievu, kļūstot par kārtējo patērētāju draudzē, kurš nevis pats kalpo, bet joprojām ir atkarīgs no citu pasniegtā garīgā piena. Šādi garīgi nepieauguši kristieši ir bez ietekmes un viņu runa nav ar “sāli sāļita” (Kolosiešiem 4:6). Viņi nespēj milēt savu tuvāko un joprojām dzīvo pēc principa “aci pret aci, zobu pret zobu”. Katra pamācība viņiem šķiet sāpīga un katra cenšanās viņus iesaistīt kalpošanā līdzinās smagas svara bumbas nešanai.

Tomēr Dieva mērķis saviem bērniem ir ne tikai pestīšana, bet arī garīgā pārveidošanās un Viņa uzdevuma pildīšana šeit virs zemes. Tas notiek tad, kad dzīvojam kopā ar Kristu. Ne tikai svētdienās, bet ikdienā. Kad ļaujam Svētā Gara pamudinājumiem noteikt mūsu rīcību, kad Dieva Vārds kļūst par mūsu lielāko nepieciešamību, kad kalpošana kļūst par mūsu augstāko godu, lūgšanas par mūsu piepildījuma vietu un mīlestība uz tuvāko par mūsu dzīves standartu – tad varam sākt nojaust, ka Dievs ir sācis Savu pārveidojošo darbu pie mums, lai caur mums nestu Savu ietekmi pasaulē! Ilgosimies pēc tā, tieksimies pēc tā, dzīvosim saskaņā ar to, jo mēs esam tam Viņā izredzēti!

nevis nederīgi, bet
izredzēti

Viņā Tas mūs pirms
pasaulē radīšanas
izredzējis, lai mēs
būtu svēti un
nevainojami
Viņa priekšā
mīlestībā.

Efeziešiem 1:4

Dainis Pandars

Ogres Trīsvienības draudzes mācītājs

Notikumi

Latvijas Bībeles biedrība izdevusi jaunu Bībeles tulkojuma versiju, kas ir aktualizēta un revidēta 2012. gada pilnais Bībeles tulkojums. Jaunais izdevums ir rūpīgi izsvērts kopdarbs – tā sagatavošanā piedalījušies dažādu kristīgo konfesiju, neatkarīgo draudžu un Valsts valodas centra pārstāvji, ienesot tajā vairākas būtiskas izmaiņas, kas izvērtētas no teoloģiskās un valodniecības perspektīvas. Revīzijas gaitā izmantoti ieteikumi, ko iesūtīja Bībeles lasītāji Latvijā un citur pasaulē jau kopš 2012. gada Bībeles tulkojuma izdošanas. Svinīgā jaunā izdevuma atvēršana notika 5. janvārī, Rīgā, Lutera baznīcā. Tajā LBDS pārstāvēja bīskaps Kaspars Šterns un pielūgsmē vadīja mūziķi no Rīgas Vīlandes draudzes.

Sieviešu kalpošanas apvienības (SKA) gadskārtējais Forums draudžu kontaktpersonām notika 9. janvārī platformā ZOOM. Forumā mērķis ir iepazīstināt draudžu pārstāves ar SKA aktualitātēm, kā arī stiprināt un iedrošināt citai citu kalpošanai savās draudzēs un ikdienas gaitās. Par aizvadītā gada notikumiem un šajā gadā plānoto informēja SKA vadītāja Karīna Liepiņa, ar spēcīgām liecībām dalījās trīs draudžu topošās draudzes, Iveta Popmane no Talsu draudzes “Vieta” un Sanita Kelle no Olaines draudzes. Forumā dalībnieces atjaunoti SKA Padomē ievēlēja Rasu Cirveli (Rīgas Mateja draudze) un Martu Mežecku (Rīgas draudze “Mājvieta”). SKA pateicas ikvienai sievietei, kas kalpo!

Garīdznieku brālības (GB) kolēģija un reģionu vadītāji 11. janvārī tikās Ragaciemā, lai kopā plānotu GB darbu un dalītos pieredzē. Nomainot līdzšinējo vadītāju mācītāju Edgaru Maži, kopš 2. decembra Rīgas reģiona vadītājs ir Rīgas Betānijas draudzes sludinātājs Vasilis Gredasovs. Savukārt Latgales, Sēlijas, Augšdaugavas reģiona līdzšinējo vadītāju mācītāju Māri Vītolu nomainījis Pļaviņu draudzes mācītājs Rūdolfs Kroičs. Kalpošanu turpina sludinātājs Andis Smelte Ziemeļkurzemes reģionā; mācītājs Egils Ķeiris Dienvidkurzemes reģionā; mācītājs Mārtiņš Rijnieks Vidzemes reģionā; mācītājs Raimonds Locs Zemgales reģionā. Pateicība mācītājiem E. Mažim un M. Vītolam par veltīto darbu, rūpējoties par garīdzniekiem. Vēlam Dieva klātbūtni un izturību visiem reģionu vadītājiem, šo darbu turpinot!

Šī gada pirmā LBDS Reģionālā tikšanās notika 18. janvārī Valmierā. Tajā piedalījās pārstāvji no Ainažiem, Alūksnes, Bīriņiem, Cēsīm, Līgatnes, Limbažiem, Mazsalacas, Pļaviņām, Siguldai un Valmierai. Tikšanās dalībniekus uzrunāja LBDS bīskaps Kaspars Šterns: “Mēs ne tikai nākam kopā, lai slavētu, lai būtu patiesā sadraudzībā un veidotu mācekļus, mēs esam aicināti būt aktīvi iesaistīti tur, kur esam, un domāt par to, kā mēs varam tur ienest Dieva valstības vērtības.”

Ar aktualitātēm LBDS nozarēs iepazīstināja Svētdienskolu apvienības vadītāja Estere Roze, Sieviešu kalpošanas apvienības vadītāja Karīna Liepiņa, BPI DRAFTS vadītājs Aleksandrs Kēnigsvalds, BPI Studiju procesa vadītājs Lūkass Tolberts, Muzikālās kalpošanas apvienības vadītājs Māris Dravnieks.

Kā evaņģēlija pārmainīti cilvēki ienes Kristus klātbūtnes ietekmi savā ikdienā un apkārtnē, atklāja mazsalacietes Daces Šilbergas videoiecība un divu draudžu pieredzes stāsti, ar kuriem iepazīstināja Ogres Trīsvienības draudzes mācītājs Dainis Pandars un Rīgas Misiona draudzes mācītājs Aleksandrs Zvirids. Tikšanās laikā draudžu pārstāvji diskutēja par uzrunās un pieredzes stāstos dzirdēto, pārrunāja iespējas un šķēršļus kalpošanā un bija aizlūgšanās cits par citu, lai būtu Kristus pārveidoti savās sirdīs un attiecībās ar cilvēkiem un Dievu, lai nestu ticības skaidrību, parādītu mīlestības darbus un apliecinātu cerības drosmi.

Nemainīgais Dieva mērķis

Rīgas Misiones draudzes kalpošana iemieso tās nosaukumu – tā ir draudze, kurā “misija” ir darbības vārds. Kā tas notiek – par to sarunā ar draudzes mācītāju Aleksandru Zviridu.

Iespējams, Rīgas Misiones draudzē biežāk nekā citur var dzirdēt runājumus par Jeruzālemi, Jūdeju, Samariju, par lieciniekiem līdz pasaules galam. Vai tā bijis vienmēr?

Nē, tas vienmēr tā nav bijis. Mūsu draudzē daudzu gadu garumā viesojās misionāri no Amerikas. Tas vienmēr bija patīkami, jo Ziemassvētkos viņi atveda dāvanas, vasarā apmeklēja nometnes. Bija patīkami saņemt palīdzību un dāvanas. Bet kādā brīdī mēs sev pajautājām: “Vai mēs esam pati mazākā valsts?” Un atbildējām: “Nē.” “Vai mēs esam pati mazākā draudze Latvijā?” Atkal atbildējām: “Nē.” “Vai mēs esam pati nabadzīgākā draudze Latvijā?” Arī uz šo jautājumu atbilde bija: “Nē.” Ja uz šiem jautājumiem atbildējām noliedzoši, tad tas nozīmē, ka mēs varam palīdzēt citiem. Tāpēc mēs sākām lūgt Dievu, lai saprastu, kā mēs varam būt noderīgi citiem, kā varam ne tikai saņemt, bet būt arī devēji.

Dievs mums norādīja uz vārdiem, kas rakstīti Apustuļu darbu grāmatas 1. nodaļas 8. pantā, kur Jēzus saka saviem mācekļiem: “Jūs dabūsiat spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsiet mani liecinieki kā Jeruzālemē, tā visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašam pasaulē galam.» Dievs mums lika saprast, ka esam aicināti kalpot ne tikai tiem, kas mūsu tuvumā, bet daudz plašāk.

Mūsu draudzē ir divas galvenās vērtības – mācekļība un misija. Mācekļība ir saistīta ar mācekļu sagatavošanu, apmācību un viņu aprikošanu. Taču mēs to darām nevis sev, bet gan, lai sūtītu šos mācekļus misijā. Mācekļība un misija ir tas, ko Dievs no mums vēlas. Mācekļība ir process draudzes iekšienē, bet misija ir darbība ārpus tās. Šīs divas vērtības mēs apzināti kopjam un ieviešam dzīvē.

Viens ir par to runāt, otrs – dzīvot, kalpot saskaņā ar šīm vērtībām un mērķiem. Kā šo vīziju nododat draudzei?

Mēs izmantojam divus galvenos veidus: sludināšanu un personīgās sarunas. Mēs runājam par mācekļošanu, par to, ka katram ticīgajam jābūt savam garīgajam skolotājam. Tas ir ilgstošs process, bet tieši to no mums Dievs vēlas. Pirmkārt, mēs sludinām no kanceles, otrkārt, mēs runājam ar katru kalpošanas vadītāju. Mums ir vadītāju grupa, un es kā draudzes gans vēlos, lai katrs no viņiem saprot mūsu vīziju par misiju un mācekļošanu. Tāpēc mēs sākām ar cilvēku mācīšanu. Mēs sniedzam viņiem Bībelē balstītas teorētiskās zināšanas par to, kā Dievs redz šo kalpošanu.

Kā praktiski notiek draudzes kalpošana jūsu Jeruzālemē, Jūdejā, Samarijā?

Mūsu pirmais kalpošanas loks ir “Jeruzāleme un Jūdeja”. Tie ir cilvēki, kas dzīvo blakus mūsu baznīcai, Pestīšanas

Tempļa rajonā, Latgales priekšpilsētā, tautā sauktu par Maskačku. Sadarbībā ar organizāciju “Cerība bērniem”, esam uzņēmušies atbildību par 65 maznodrošinātām ģimenēm, kas dzīvo mūsu baznīcas tuvumā. Mums ir viņu adreses un bērnu vārdi. Vairākas reizes gadā organizējam īpašus projektus. Piemēram, pirms Ziemassvētkiem aicinām bērnus uzrakstīt, kādu dāvanu viņi vēlētos saņemt, un tad šo dāvanu sagādājam.

Ja Dievs dod redzējumu, Viņš noteikti dos arī risinājumu.

Sagatavojam arī katrai ģimenei paku ar pārtiku un sadzīves ķīmiju. Interesanti, ka šīs dāvanas gatavo ne tikai draudzes locekļi, bet arī cilvēki ārpus draudzes, piemēram, mūsu kolēģi. Kāds uzņemas sagatavot piecas dāvanas, cits – pat desmit. Ziemassvētkos aicinām ģimenes uz baznīcu, kur rādām draudzes sagatavotu izrādi un izdalām dāvanas. Vasarā finansāli atbalstām bērnu dalību nometnēs. Lai justu savu līdzdalību, vecāki maksā minimālu summu, visu pārējo nosedz draudze. Pirms mācību gada sākuma sagatavojam un dāvinām bērniem skolas

somas ar nepieciešamajiem mācību materiāliem. Reizi gadā, rudens vai pavasara brīvlaikā, organizējam arī lielu svētku pasākumu bērniem. Mēs piedāvājam spēles, cukurvati, piepūšamās atrakcijas, bet vecākiem – svētku vakariņas ar dažādām aktivitātēm un garīgām pārdomām par Dievu.

Visiedvesmojošākais ir redzēt, ka bērni no šīm ģimenēm sāk apmeklēt svētdienskolu vai jauniešu sanāksmes. Vēl vairāk – kādi no viņiem vēlāk kļūst par palīgiem kalpošanā. Piemēram, viens puisis tagad kalpo slavēšanas grupā. Tas mūs iepriecina, iedvesmo un piepilda ar pateicību.

Mēs sajūtām aicinājumu arī rūpēties par divām draudzēm Latvijā. Tā ir mūsu "Samarīja". Viena draudze ir Vecmīlgrāvī. To dibināja Pēteris Samoiličs, pēc pandēmijas draudzei radās grūtības, un mēs nolēmām to atbalstīt. Izveidojām septiņu cilvēku komandu un nosūtījām to uz Vecmīlgrāvi. Komandu vada viens no BPI studentiem, viņi koncentrējas uz pusaudžiem, jauniešiem un jaunām ģimenēm. Kopš gada sākuma tur notiek regulāri dievkalpojumi, kurus tagad apmeklē aptuveni 20 pusaudži. Formāts ir neparasts: nav ne kanceles, ne solu rindu, kopā gatavojam sviestmaizes, visi sēž aplī, dzied slavēšanas dziesmas, lasa Bībeli un sarunājas. Tas devis jaunu elpu šai draudzei.

Otra draudze atrodas Krāslavā, tur kalpo mācītājs Vjačeslavs Istratijs. Tā ir maza draudze ar ierobežotiem resursiem, bet tur ir daudz cilvēku, kuriem nepieciešama palīdzība. Mēs organizējam misijas braucienus, dalām pārtikas pakas, tiekamies ar cilvēkiem, kas apmeklē draudzi. Apciemojam ģimenes, kopā dzeram tēju, runājamos, kādi no viņiem ir iepazinuši Dievu, pievienojušies draudzei. Ziemassvētkos teātra izrādi aizvedām arī uz Krāslavu un blakus esošo Dagdu, dāvinājām bērniem saldumu paciņas, bet pieaugušajiem – pārtikas pakas. Šīs divas draudzes ir mūsu "Samarīja». Mēs priecājamies, ka varam tās sasniegt dažādu stundu laikā. Bet mēs lūdzām arī par iespēju kalpot tālākās vietās, piemēram, Āfrikā vai Āzijā. Pārsteidzošā veidā Dievs mums atklāja kādu valsti Centrālāzijā. Mums ir kontakti ar vietējiem mācītājiem, un mēs lūdzam, lai Dievs parāda, kā labāk tur kalpot – vai tā būtu bērnu nometne, sociālais darbs vai citi projekti. Viens cilvēks no mūsu draudzes jau divas reizes ir bijis šajā valstī, pavasarī plānojam vēl vienu braucienu, kad pārrunāsim konkrētākas sadarbības iespējas. Mēs lūdzam par finansēm, cilvēkiem, kas

Mācītājs Aleksandrs Zvirids uzrunā ģimenes, kas ieradušās uz Ziemassvētku pasākumu.

varētu piedalīties, par komandas izveidi. Tas ir liels izaicinājums mums, lielāks, nekā šobrīd spējam paveikt. Taču mēs ticam, ka, ja Dievs dod redzējumu, Viņš noteikti dos arī risinājumu.

**Mēs esam baznīcā
nevis tādēļ, lai
mums būtu ērti vai
lai sēdētu mīkstos
krēslos, bet gan, lai
ietu un kalpotu.**

Droši vien esat dzirdējuši arī pretargumentus. Piemēram, vispirms tiekam galā ar "Jeruzalemi" un tad ejam tālāk.

Jā, vienmēr atrodas cilvēki, kuri zina, kā labāk un pareizāk tērēt naudu. Mums ir liela baznīcas ēka Rīgas centrā, gandrīz simts gadus veca, un tai ir vajadzīgs remonts – ir, kur naudu ieguldīt. Bet mums ir redzējums, ka galvenā vērtība ir cilvēki. Ja mums ir kādi līdzekļi, mēs tos drīzāk ieguldīsim cilvēkos, kalpošanā un misijā, un tikai pēc tam – ēkās.

Mums ir īpašs liecības stāsts par to, kā Dievs mūs svētījis. Mūsu baznīcai sāka tecēt jumts, un mums nebija līdzekļu remontam. Taču Dievs brīnumainā veidā deva mums finanses (red. skatīt "Baptistu Vēstnesis" aprīlis/maijs 2024, 13. lpp). Un tagad mums ir jauns jumts. Šajā situācijā mēs pārliecinājamies, ka, ja rūpējamies par Dieva darbiem un misiju, Viņš parūpējas arī par mūsu vajadzībām – par jumtu, sienām un visu pārējo. Dievs mums parāda, ka vissvarīgākās ir

cilvēku sirdis. Viss pārējais – baznīcas komforts vai siltums – nav tas galvenais. Mēs esam baznīcā nevis tādēļ, lai mums būtu ērti vai lai sēdētu mīkstos krēslos, bet gan, lai ietu un kalpotu. Par to arī regulāri sludinām draudzes dievkalpojumos.

Jau iepriekš minētie vārdi no Apustuļu darbiem 1:8 ir Jēzus pēdējie vārdi. Pēc tam viņš tiek pacelts debesīs. Mācekļiem vairs nebija iespējas pārjautāt, ko Viņš ar to domājis, kā to paveikt?

Man ļoti patīk, kā sākas šis pants. Tas nesākas ar vietu uzskaitījumu vai misijas norādēm, bet ar vārdiem: "Jūs dabūsiat spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums." Tieši uz to mēs vispirms tiekamies – nevis uz misiju vai kādu konkrētu mērķi, bet uz to, lai Dievs mūs piepildītu ar Savu spēku. Kad Svētais Gars darbojas, mēs nevaram rīkoties citādi. Saņemot Dieva spēku, ir grūti palikt pasīviem. Tāpēc mūsu galvenā vēlme nav vienkārši doties kalpot, bet vispirms būt Dieva klātbūtnē.

Pagājušajā gadā mēs draudzē runājām par mācekliību, pirms diviem gadiem – par misiju. Šīs abas lietas ir ļoti svarīgas, un tās abas saistītas ar darbību. Mācekliība ir aktīva rīcība, misija arī – ej un kalpo. Bet pagājušā gada decembrī Dievs man atklāja, ka mums jāatkāpjas dažus soļus atpakaļ un jāpārdomā – kur mēs iegūstam spēku darboties? Tādēļ 2025. gads mūsu draudzē ir izsludināts par Dieva miera un atpūtas gadu. Mēs visu gadu domāsim, mācīsimies un sludināsim par mieru un atpūtu Dievā. Tas ir laiks, kad mēs nākam pie Viņa tukši, un Viņš mūs piepilda ar Savu spēku un mieru. Ja tas iztrūkst, mums neizdosies ne mācekliība, ne misija. Tieši šī iemesla dēļ

mēs, runājot par mācekļību un misiju, aicinām cilvēkus atgriezties pie būtiskākā jautājuma – kur tu gūsti spēku? To iegūstam, kad stāvam Dieva priekšā un sakām: “Kungs, piepildi mani.” Ja tas nenotiek, tad visi pārējie soļi būs tikai tukša darbošanās, kas apkaunos mūs – kristiešus, draudzi. Kāpēc? Ja mums nav spēka, bet tomēr ejam misijā, mēs ciņās zaudēsim, un cilvēki teiks: “Šī draudze kaut ko dara, bet rezultātu nav.” Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs būtu vienatnē ar Dievu, smeltos Viņa spēku un būtu piepildīti ar Viņa klātbūtni.

Bet varbūt kādreiz esam pārāk nepacietīgi, lai sagaidītu augļus?

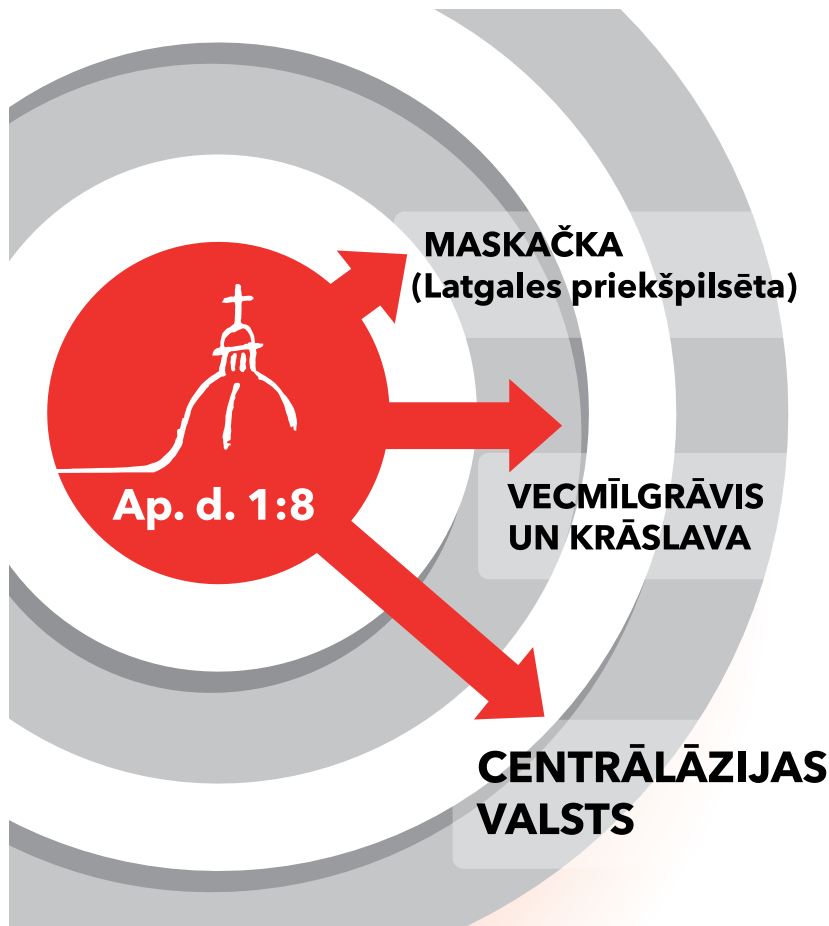
Kristus pēdējā pavēle, ko lasām Mateja evaņģēlijā 28:19, ir – iet pa visu pasauli un darīt par mācekļiem visas tautas... Tas nav viens lekciju cikls vai vienas grāmatas izlasīšana. Jā, mācekļība ir process, kas prasa laiku, pacietību un ieguldījumu. Tas pats attiecas arī uz misiju – pavadīt laiku kopā ar cilvēkiem, būt viņu vidū, dalīties ar viņiem.

Saņemot Dieva spēku, ir grūti palikt pasīviem.

Mūsdienās brauciens pāri okeānam mērāms stundās, ne nedēļās, un tūlītēja saziņa iespējama ar gandrīz jebkuru vietu pasaulē. Kas gan vēl traucē, lai šī pavēle tiktu piepildīta?

Pasaule mainās, bet Dieva misija paliek nemainīga. Nav svarīgi, vai tu ej ar kājām, brauc ar ratiem vai lido ar lidmašīnu – Dieva mērķis ir nemainīgs: lai visi cilvēki būtu glābti.

Reiz dzirdēju interesantu domu, ka Kristum nav citu roku un citu kāju uz zemes kā tikai Viņa draudze. Lai kalpotu cilvēkiem un izplatītu Evaņģēliju visā pasaulē, mums kā draudzei tas ir jādara. Mūsu problēma ir tā, ka mēs varam nevēlēties to darīt. Mēs varam tik ļoti iegrimt savās rūpēs un vajadzībās, ka visu laiku domājam tikai par to, kā mums būtu labi, ērti un silti. Lai baznīcā būtu laba mūzika, lai dziedātu dziesmas, kas mums patīk, lai mācītājs teiktu labas svētrunas. Ja kaut kas neatbilst mūsu vēlmēm – mūzika pārāk skaļa, baznīcā pārāk auksts, vai mācītāja teiktais nepatīk –, mēs sākam sūdzēties un ejam uz citu draudzi. Bet tas nebija Kristus mērķis. Kristus mērķis bija, lai mēs, piepildīti ar Viņa spēku, rūpētos par citiem cilvēkiem.

Neviena draudze nav atrauta no pasaules, tā nav kaut kur dziļi mežā vai uz neapdzīvotas salas. Ja mums ir draudze, tas nozīmē, ka mums jau ir sava Jeruzāleme, to vairs nav jāmeklē. Mums apkārt dzīvo cilvēki. Kāda vieta var būt nabadzīgāka, cita – elitārāka, bet apkārt vienmēr ir cilvēki. Jautājums ir – kā mēs varam viņiem kalpot? Par to jālūdz, jādomā un jāplāno. Ja tās ir nelabvēlīgas ģimenes, tad varbūt nepieciešama sociālā kalpošana. Ja tie ir studenti vai uzņēmēji, tad būs cita pieeja – piemēram, veidot uzņēmēju grupas vai diskusijas ar zinošiem cilvēkiem. Ir svarīgi saprast, kā mēs varam piepildīt to cilvēku vajadzības, kas dzīvo mūsu apkārtnē. Tas ir aicinājums būt atpazīstamiem un ietekmīgiem savā Jeruzālemē, savā tuvākajā apkārtnē.

Nav svarīgi, vai tu ej ar kājām, brauc ar ratiem vai lido ar lidmašīnu – Dieva mērķis ir nemainīgs: lai visi cilvēki būtu glābti.

Domājot par “Samarīju”... manuprāt, ja draudze neatrodas stagnācijā, bet attīstās un saprot, ko Dievs no tās vēlas, tad tā var kalpot arī citām draudzēm. Latvijā ir daudz baptistu draudžu, arī lauku apvidos un mazos ciematos, kādas no draudzēm ir pavisam nelielas. Ja draudzē ir 30–50 cilvēki, tā var uzņemties rūpes par kādu mazāku draudzi – apmeklēt to, palīdzēt, dažādos veidos atbalstīt. Varbūt ir kāds jauns cilvēks draudzē, kurš vēl nav mācītājs, bet viņš var iedvesmot un skaidrot Dieva Vārdu.

Svarīgi, lai mums būtu vēlme palīdzēt citiem. Mūsu draudze cenšas dzīvot pēc principa, kas lasāms Apustuļu darbu grāmatas 20. nodaļas 35. pantā: “Svētīgāki ir dot nekā ņemt.” Cilvēciņi ir vēlme domāt citādāk – jo vairāk saņemsim, jo laimīgāki būsīm. Lielāka alga, vairāk mantu, labāka mašīna – tās šķiet laimes atslēgas. Bet Dievs šo principu apvērš *kājām gaisā*. Viņš saka: “Jo vairāk tu dosi, jo laimīgāks būsi.” Ja es dodu citiem – laiku, naudu vai sniedzu praktisku palīdzību, – tas mani padara laimīgāku. Tā darbojas Dieva princips, un mēs cenšamies dzīvot saskaņā ar šo principu. Dievs mūs ir svētījis, Viņš ir devis mūsu vajadzībām, Viņš dod resursus, lai mēs varētu rūpēties par citiem. Esam pārliecinājušies, ka šis Dieva princips ir patiess, tas strādā! **BV**

BPI PATEICĪBAS VAKARIŅAS

Pateicība – par studentiem, par pasniedzējiem, par Dieva svētījošo vadību, redzamajiem darba augļiem un arī pārbaudījumiem – tas viss vienkopus ik gadus piedzīvojams BPI Pateicības Vakariņās. Arī pagājušā gada 12. decembrī, kad LBDS namā Adventa noskaņās pulcējās BPI atbalstītāji, studenti un vadības komanda.

Bīskaps Kaspars Šterns atgādināja, ka viens no BPI uzdevumiem ir sniegt zināšanas – teoloģijā, Bībeles mācībā, vadības jautājumos un citās jomās; BPI studentiem ir iespēja šīs lietas mācīties pieredzējušu kalpotāju vadībā, kuriem zināšanas nav tikai teorētiski iegūtas, bet arī praksē pārbaudītas. To BPI vēlas redzēt arī studentos – izpratni, kā zināšanas pielietot praksē – kalpojot, sludinot, strādājot ar cilvēkiem, veicot pastorālo kalpošanu vai vadot kādu kalpošanas nozari. BPI vienmēr liels uzsvars likts arī uz kultūras izpratni, lai spētu nemainīgo evaņģēlija vēsti ienesit vienmēr mainīgajā un sarežģītajā pasaulē. Vēl kāds būtisks aspekts ir rakstura veidošana, jo raksturs bieži vien ir tas, kas nosaka, vai aicinājumu spēsi izdzīvot līdz galam.

BPI dibinātājs un pirmais direktors Pēteris Sproģis, atceroties pirmās Pateicības Vakariņas, atgādināja, ka toreiz sagatavotā informācija liecināja, ka 88 draudzēs kopā bija tikai 66 mācītāji, turklāt bija skaidrs, ka tuvākajā laikā, vairākiem aizejot pensijā, paliktu vien 44 mācītāji uz 88 draudzēm. Šodien varam būt pateicīgi par 105 draudzēm un draudžu dibināšanas vietām, un 112 garīdzniekiem! Pēteris Sproģis vēlēja saglabāt un izkopt sevī Dieva līdzību – spēju nosaukt lietas vārdā. “Ziemassvētkos Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū. Kristum ienākot pasaulē, Dievs sacīja vārdu pār šo pasauli – Es viņu mīlu pārāk daudz, lai ļautu tai pazust. Tur, kur bija iespēja iet dusmu, atriebības, nolemtības ceļu, Dievs sacīja citu Vārdu – Viņš tapa miesa un parādījās pavisam cita realitāte, dzima baznīca, sākās jauna ēra. Šis pats spēks darbojas arī mūsos!”

To, kā Dieva spēks darbojas studentu dzīvēs, Pateicības Vakariņu dalībnieki varēja uzzināt, ieklausoties 1. kursa studentu liecībās. Viņu ceļi uz BPI ir tik dažādi – tik dažādi Dievs runājis Savu Vārdu viņu dzīvēs. Dāvidu leviņu mācīties BPI iedrošinājuši nepazīstami cilvēki, Kalvis Kronbergs no BPI atbalstītāja kļuvis par BPI studentu, bet Deniss Miglāns ar BPI iepazīties, būdams instruktors DRAFTS nometnēs. Ar šo un citu 1. kursa studentu liecībām “Baptistu Vēstneša” lasītāji varēs iepazīties visa šī gada garumā.

Pateicību Vakariņās izskanēja arī stāsti no BPI DRAFTS nometnēm un pirmā vīru pasākuma 4M, pateicība un citi nozīmīgi vārdi tika izdziedāti kopā ar Aneti un Miķeļi Mažiem, bet, baudot vakariņas, dalībniekiem bija laiks arī savstarpējām sarunām.

Pateicību Vakariņu laikā ir arī iespēja atbalstīt BPI darbu ar ziedojumu. Pateicība katram, kas to dara jau kopš BPI pirmsākumiem, paldies arī tiem, kas BPI atbalstītāju lokam pievienojušies nesen. “BPI ir mans labākais ieguldījums,” tā apliecinājusi kāda ziedotāja, kas seko līdz BPI darbam no ASV. Pateicību Vakariņās saņemtie ziedojumi un solījumi ziedot visa gada garumā saņiedza 26 370 eur. Paldies ikvienam par atbalstu, lai BPI darbs turpinātos!

Lai klātienē iepazītos ar BPI un mācību iespējām, interesenti aicināti uz Atvērto durvju dienu, kas notiks 29. martā. Informācija – bpiriga.lv.

Sagatavoja

Baltijas Pastorālais institūts

Foto: Ligita Ķere

BALTIJAS PASTORĀLĀ INSTITŪTA

ATVĒRTIE SEMINĀRI

Doktrīna par Kristu

21.-22.febr.

10:00-17:00

15 EUR

PIETEIKŠANĀS:

ej.uz/doktrinaparkristu

Kā studēt Bībeli

28.febr.-1.marts

10:00-17:00

15 EUR

PIETEIKŠANĀS:

ej.uz/kastudetbibeli

Baltijas Pastorālais institūts arī šogad turpina organizēt Atvērtos seminārus, uz kuriem aicināti ne tikai BPI studenti, bet ikviens interesents.

Vai Tu esi gatavs aizstāvēt savu ticību? Apustulis Pēteris atgādina: “Bet turiet Kungu Kristu svētu savās sirdīs, būdami arvien gatavi aizstāvēties pret ikvienu, kas vaicā par cerības pamatu jūsos” (1. Pētera 3:15).

Mūsdienās arvien vairāk sastopamies ar cilvēkiem, kuriem ir daudz jautājumu par garīgām tēmām un kristietības patiesībām. Šī gada februāra nogalē BPI piedāvā divas brīnišķīgas iespējas – atvērtos seminārus, kuros mācīties par Jēzu un Bībeli, lai paši pieaugtu ticībā un atziņā un būtu sagatavoti ar to iepazīstināt arī citus.

Vai Jēzus bija tikai labs cilvēks, gudrs skolotājs, pravietis, vai vēl kaut kas? Mūsu sabiedrībai šis ir ļoti aktuāls jautājums. **21.- 22. februārī notiks seminārs “Doktrīna par Kristu”,** semināru vadīs Prestons Pīrss, ASV (*Preston Pearce*), misionārs un teologs, kurš dzīvo Eiropā kopš 1994. gada. P. Pīrss ir teoloģijas doktors, un viņš ir bijis pasniedzējs daudzās teoloģiskās izglītības iestādēs visā Eiropā. Pašlaik viņš ar sievu Kārenu dzīvo Prāgā, kur viņš kalpo vietējā draudzē.

Seminārs “Kā studēt un interpretēt Bībeli” notiks no 28. februāra līdz 1. martam. Seminārs tiek organizēts sadarbībā ar Pasaules Cerības Bībeles institūtu (World Hope Biblical Institute), kas ir BPI sadarbības partneris. Šajā seminārā tiks runāts par tādām tēmām kā Bībeles autoritāte, saikne starp Veco un Jauno Derību, vadlīnijas par dažādiem Svēto Rakstu žanriem, piemēram, pravietojumiem, stāstījumiem un dzeju. Seminārā pārdomāsim, kā atrast un īstenot Dieva nemainīgo patiesību mūsu ikdienas dzīvēs.

Aicinām ikvienu interesentu izmantot šīs iespējas! Dalības maksa par katru semināru €15. Maksā iekļautas pusdienas un kafijas pauzes.

Pieteikšanās:

ej.uz/doktrinaparkristu;

ej.uz/kastudetbibeli.

Lūkass Tolberts

BPI Studiju procesa vadītājs

TIEM, KAS DRAUDZĒ MĀCA BĪBELI
BĒRNIEM UN PUSAUDŽIEM

Kalpošana bērniem seminārs

100% ĪSTA

15/03
Rīga, Lačplēša ielā 37
20eur | 10:00-17:00

RORIJS BELS
TrīT Ministries vadītājs,
Lielbritānija
ejuz/kalposanabērniem

Pieteikšanās:

LBDS Svētdienskolu apvienība un fonds “Divi vai trīs” aicina uz semināru visus, kas kalpo draudzēs bērniem un pusaudžiem.

Semināru vadīs **Rorijis Bels** (Rory Bell), “*Teaching and Training Ministries*” vadītājs no Lielbritānijas. Rorijis ar sievu Kimu kalpojuši draudzēs Dienvidāfrikas Republikā un Lielbritānijā, viņš bijis pasniedzējs teoloģijas koledžās un draudzēs vairāk nekā divdesmit valstīs gan Eiropā, gan Āfrikā, Āzijā un Austrālijā, un nu pirmo reizi viesosies arī Latvijā. Rorijam Belam ir arī vairāk nekā 20 gadu pieredze svētdienskolas un jauniešu Bībeles studiju materiālu sagatavošanā, kas tagad pieejami arī latviešu valodā (lv.mustardseeds.net).

100% ĪSTA kalpošana – tās ir Īstas attiecības ar bērniem; vadītāji, kas Studē un māca Bībeli; kalpošana, kurā nozīmīgs Tavs paša piemērs un tiek sagaidītas un piedzīvotas Acīmredzamas pārmaiņas bērnu dzīvē.

Seminārā lekcijās un praktiskās nodarbībās tiks aplūkotas šādas tēmas:

ĪSTA kalpošana – kāda tā ir?

Iepazīsimies ar biblisku kalpošanas modeli, kas pieturas pie šādiem principiem: nopietni attiecas pret attiecību veidošanu, māca Bībeli, izdzīvo savu ticību kā piemēru un redz, kā caur Dieva Vārdu Dieva Gara spēkā mainās bērnu dzīve.

ĪSTA kalpošana – kā to īstenot?

Biblisku kalpošanas principu apspriešana grupās, kā tos varētu īstenot konkrētas draudzes ietvaros ar tiem resursiem, kas draudzei ir pieejami. Sarunas tiks vadītas un būs noderīgas gan svētdienskolas komandai no vienas draudzes, gan atsevišķiem svētdienskolas skolotājiem.

ĪSTA nodarbība – kā to sagatavot?

Mācīsimies, kā pašiem izprast Rakstu vietu un kā sagatavoties to mācīt bērniem viņu vecumam atbilstošā veidā. Noslēgumā dalībnieki būs izveidojuši pilnvērtīgu nodarbības materiālu, kurā būs arī ievadaktivāte, idejas vizuālajiem materiāliem, pielietojuma aktivitāte.

Esošie un topošie svētdienskolotāji – esiet mīļi aicināti! Mācīsimies, saņemsim, lai varam tālāk dot!

Estere Roze

LBDS Svētdienskolu apvienības vadītāja

Jaunami izdevniecībā TITAM DIVI

Ar milzīgu pateicību raugāties uz aizvadīto gadu kalpošanā. Dievs ir devis palīgus, kas palīdz tapt iknedēļas audiorakstiem mūsu mājaslapā titamdivi.lv. Dievs ir īstajā laikā gādājis līdzekļus tā, ka varējām izdot 8 jaunas grāmatas, kuras jau šobrīd ir par svētību simtiem cilvēku. Dievs ir vadījis tā, ka nu TITAM DIVI var sastapt ne vien Instagram, bet arī Spotify (iknedēļas audioieraksti) un Facebook (citāti no grāmatām un citi iedrošinājumi kristiešiem). Titamdivi.lv piesakoties jaunumu e-pastam nu varēsi saņemt ikmēneša info un stiprinājumu. Un jaunumi būs, jo kādā no tulkošanas un izdošanas posmiem šobrīd atrodas 7 grāmatas.

Aizvadītajā rudenī viesojāmajies Valmieras baptistu draudzē, Rīgas Golgātas baptistu draudzē, Āgenskalna baptistu draudzes Ziemassvētku tirdziņā un Vecās Ķertrūdes ev. lut. draudzes Ziemassvētku tirdziņā. Bija prieks sastapt katru no jums klātienē un just to vienotību, kas balstās Dieva Vārda patiesībā!

Cik skaisti, ka varam viens ar otru dalīties par Dieva darbu mūsu Latvijā. Tas vairo Kunga slavu un svēto pateicību Viņa godam. 2024. gada nogalē klajā nāca grāmata “**Kas ir veselīga draudze?**” Grāmatas autors Marks Devers ir baptistu mācītājs, kura mazā draudzīte izaugusi par lielu un veselīgu draudzi. Viņa sirdsvēlme ir palīdzēt draudzēm augt saskaņā ar Dieva Vārdu.

Kurš kristietis gan nav uzdevis kādu no šiem jautājumiem: Kas ir ideāla draudze? Kā to atpazīt? Kā tā atšķiras no citām draudzēm? Vēl svarīgāk – ar ko tās dzīvesveids atšķiras no pārējās sabiedrības? Reizēm mēs baidāmies pat meklēt atbildes uz šiem jautājumiem, lai neizskatītos lepmi vai pārāk garīgi. Taču “Kas ir veselīga draudze?” palīdz mums, ticīgajiem, atpazīt veselīgas Rakstus skaidrojošas sludināšanas, bibliskas teoloģijas un pareizas evaņģēlija izpratnes iezīmes. Devers aicina mūs pievērst uzmanību šīm veselīgas draudzes vitālajām iezīmēm.

Sekojošajā Jaunās Derības autoru piemēram, grāmata uzrunā katru draudzes apmeklētāju, ne tikai mācītāju. Devers veselīgi izaicina visus ticīgos darīt savu daļu pie vietējās draudzes uzturēšanas. “Kas ir veselīga draudze?” piedāvā vienmēr strādājošas patiesības un praktiskus principus, lai palīdzētu mums katram piepildīt Dieva dotās lomas Kristus miesā.

Anete un Mārtiņš Āboli

Izdevniecība TITAM DIVI

**PĀRVEIDOTI,
lai IETEKMĒTU**
MAZO GRUPU MATERIĀLS

PIETEIKŠANĀS – ej.uz/MG-pieteikums

INFORMĀCIJA – e-vēstules – www.lbds.lv
kanceleja@lbds.lv – Facebook

Jauns mazo grupu materiāls draudzēm

KAM PAREDZĒTS? Mazo grupu materiāls paredzēts draudžu mazajām grupām – lai iepazītu, pārrunātu un piedalītos kopīgās LBDS vīzijas īstenošanā – būt Evaņģēlija pārveidotiem kristiešiem un draudzēm, kas ietekmē savu apkārtni caur Kristus klātbūtni.

KAS SAGATAVOJIS? Mazo grupu materiāla sagatavošanā piedalījušies LBDS mācītāji. Pirmās divas nodarbības – pārveidota dzīve un pārveidota draudze – sagatavojis bīskaps Kaspars Šterns, nodarbības par ietekmi ģimenē veidojis mācītājs Edgars Mažis, par ietekmi darbavietā – mācītājs Aivars Vadonis, bet noslēdzošās divas nodarbības par ietekmi sabiedrībā – mācītājs Mārtiņš Balodis. Viņi ar kursa dalībniekiem katrā tikšanās reizē tiksies arī īsā videouzrunā.

KĀDS IR SATURS? Katras nodarbības pamatā ir Rakstu vieta no Bībeles. Materiālā iekļauti gan fragmenti no Bībeles vēstures grāmatām, gan no praviešu grāmatām, evaņģēlijiem un vēstulēm. Katrā nodarbībā piedāvātie “ledlauža” jautājumi, teksta izpētes, interpretācijas un pielietojuma jautājumi un ieteikumi mājas darbam iedrošinās dalībniekus izvērtēt Dieva pārveidojošā spēka darbu savā un savas draudzes dzīvē, kā arī rosinās saskatīt, kā katrs atsevišķi un kā draudze kopā varam ienest Kristus klātbūtnes pārveidojošo ietekmi savās mājās, darbavietās un sabiedrībā. Grāmatā iekļauti arī praktiski ieteikumi grupas vadītājam un dalībniekiem.

KAD LIETOT? Laiku, kad mazo grupu materiālu “Pārveidoti, lai ietekmētu” lietot draudzē, katra draudze aicināta izvēlēties individuāli. Visi materiāli būs pieejami draudzēm, sākot ar 10. februāri.

KĀ PIETEIKTIES? Draudzes aicinātas aizpildīt pieteikuma anketu – ej.uz/MG-pieteikums. Ja nepieciešama papildu informācija, esat aicināti sazināties ar LBDS kanceleju, rakstot e-vēstuli uz kanceleja@lbds.lv.

“Evaņģēlijs sniedz mums ne tikai jaunu vārdu, ka saucamies par kristiešiem; tas pārraksta mūsu stāstus – dziedinot mūsu pagātni, atjaunojot mūsu tagadni un nostiprinot mūsu tagadni,” saka bīskaps Kaspars Šterns. “Visur, kur Kristus bija, Viņš ienesa pārmaiņas. Tieši tāpat arī mēs kā draudze esam aicināti ienest Dieva valstības klātbūtni visur, kur esam mēs.” Lai to piedzīvojam un izdzīvojam arī šī kursa laikā! **BV**

Dziesmotās virsotnes

Iepriekšējā apskatā atcerējāmie baptistu draudžu koru kustības veidošanos no pašiem pirmsākumiem 1870. gadā un to attīstību līdz 1925. gadam, kad notika Pirmie dziesmu svētki – saukti gan par Kurzemes, tomēr īstenībā tie bija Pirmie vispārējie dziesmu svētki. Tas bija patiesi liels notikums – pirmais tik liela mēroga skanīgais koru pasākums. Nepieciešams iepriekšējo aprakstu tomēr papildināt ar vēl vairākiem faktiem un piezīmēm.

Kāpjot dziesmu kalnā uz Otrajiem dziesmu svētkiem

Divdesmitā gadsimta sākums, laiks līdz Pirmajam pasaules karam, bija nosacīta uzplaukuma laiks saimniecībā, sadzīvē, kultūrā. Kaut arī vāciski krieviskā vidē, tomēr arvien vairāk latviskā kļuva saskatāms kā Rīgā, tā citās pilsētās. Bija sasniegts līdz tam lielākais latviešu baptistu draudžu skaits – 90, draudzēs kopā bija ap septiņarpus tūkstoš locekļu. Daudzas draudzes šai laikā uzcēla savus dievnamus. 1912. gadā tika atzīmēta baptistu kustības un draudžu 50 gadu jubileja. Vēl 1912. gada laikā notika svētku dievkalpojumi. Īpaša kulminācija bija jubilejas svētku koncerts Rīgas Latviešu biedrības nama zālē 1912. gada 9. decembrī, kura programmu izpildīja apvienotais koris. Tas tika atspoguļots arī dienas presē.

Gribētos atzīmēt vairākus tā laika korus un to diriģentus. Rīgas Sākuma draudze bija viena no tām, kurās aizsākās četrbalsīga kora dziedāšana. Tās turpinājums – Mateja draudze, kuras kora ilggadējs diriģents no 1888. līdz 1925. gadam bija Vilhelms (Vilis) T. Krūms (1870–1941). Viņa vadībā koris sasniedza augstu līmeni. Kopā ar mācītāju Jāni Iņķi Vilhelms Krūms bija “Mūsu dziesmu grāmatas” (1909) sastādītājs. Ievērojams diriģents un komponists Kārlis Līdaks (1893–1942) sāka savas diriģenta gaitas Āgenskalna draudzes korī jau 1909. gadā, 16 gadu vecumā. Vēlāk viņš diriģēja Rīgas Semināra draudzes kori un vīru kori, bija Garīgā semināra un diriģentu kursu pasniedzējs, kā arī abu dziesmu svētku virsdiriģents un daudzu iemīļotu dziesmu autors.

Ventspils draudzē izcila personība bija diriģents Kristis Hintenbergs (1865–1947), diriģents 1886–1915 un 1918–1923, arī solists, kopdziesmu uzsācējs un ilggadējs draudzes vecājs. Audzinājis kori kā garīgi vienuotu komandu. Bija arī Pirmo svētku goda virsdiriģents.

Liepāja – baptistu centrs. Visās četrās draudzēs nodibinājās kori. Liepājas Pāvila draudzē ilggadīgs diriģents bija Andrejs Ģeģeris (1877–1950), darbojies Liepājā (vēl otrs izcilis diriģents ar tādu pašu vārdu darbojās Sakā). Liepājas Nācaretes, Aizputes, kā arī daudzu citu draudžu kori bija pateicīgi izcilam diriģentam un pedagogam Jēkabam Skujam. No 1930. līdz 1935. gadam viņš bija Koru apvienības instruktors un daudz laika pavadīja draudžu koros, nostiprinot zināšanas mūzikā un palīdzot apgūt Otro dziesmu svētku repertuāru. Katrā vietā viņš uzkavējās vismaz pāris nedēļas. No dziedātājiem viņš prasījis niensētu, intonatīvi tīru dziedājumu, teksta satura atklāsmi. Pateicoties viņa darbam, kori spēja apgūt samērā sarežģītu repertuāru.

Šķiet pašsaprotami, ka lielāko pilsētu kori bija spēcīgākie un daudzskaitlīgākie, bet starp zināmākajiem un aktīvākajiem tajā laikā bija arī Sakas draudzes koris. 43 gadu garumā kora diriģents bija Andrejs Ģeģeris (1866–1950). Izglītību mūzikā apguvis pie diriģenta Indriķa Piliņa un mūzikas pedagoga Vīneru Ernesta Liepājā, vēlāk Andrejs Ģeģeris pats vadīja daudzu diriģentu kursus, bija pirmās draudžu koru kopdarba grupas – Dziedātāju sabiedrības – vadītājs. Viņa vadītais Sakas draudzes koris kļuva par lielu un meistarīgu vienību – tajā ilgāku laiku bija ap 100 dziedātāju, 85 reizes koris viesojies kaimiņu draudzēs. A. Ģeģeris bija arī Latvijas Baptistu draudžu savienības padomes loceklis 1921–1926 un Pirmo dziesmu svētku organizators un virsdiriģents 1925. gadā. Ilgus gadus viņš bija Sakas pagasta vecākais. “Ja dziedāšana ir uzplaukusi mūsu draudzēs, tad tas ir lielā mērā Ģeģera nopelns,” – rakstīja Jānis Kronlins grāmatā “Mūsu kori un dziesmas”.

Pirmais pasaules karš izpostīja daudz ko no iesāktā un uzceltā. Daudzi devās bēgļu gaitās uz austrumiem. Starp nozarēm, kuras izbeidza darbību kara seku rezultātā, bija arī Dziedātāju sabiedrība.

Latvijas neatkarības proklamēšana 1918. gadā uzsāka jaunu laiku. Saimnieciskie apstākļi Latvijā pamazām uzlabojās, taču pasaules kara cirstās rētas tika dziedētas ilgi. Grūtības bija arī baptistu darba iekšienē. Pēc garīgās atmodas gadiem palielinājušos draudžu locekļu skaitu (arī koru dziedātāju skaitu) mazināja emigrācijas kustība uz Brazīliju (1921–1923). Palielinājās plaša starp diviem virzieniem baptistu draudžu darbā, kas noveda pie sāpīgas sašķelšanās divās draudžu savienībās 1926. gadā. Izlīgšana un abu savienību apvienošanās notika 1934. gadā. Tīkmēr jau tika iecerēti, gatavoti un tuvojās Otrie vispārējie baptistu dziesmu svētki – līdz tam vēl nesasniegta virsotne koru dzīvē.

Koru kongresā Rīgā 1930. gadā tika nodibināta Koru apvienība. Tās izveidošanas iniciators bija diriģents un komponists Kārlis Līdaks. Koru apvienības priekšnieki pārmaiņus bija Kārlis Līdaks (1893–1942) un diriģents un komponists Eduards Baštiks (1906–1992). Koru apvienība izdeva dziesmas, veicināja koru sadraudzību, organizēja rajonu koru dienas. Lielākais darbs bija Otro dziesmu svētku organizēšana. Līdzīga darba grupa bija arī Otrajā baptistu draudžu savienībā tās pastāvēšanas laikā.

Otrie vispārējie baptistu Dziesmu svētki 1935. gadā Liepājā

Otros Dziesmu svētkus pēc desmit gadiem atkal rīkoja Liepājā. Svētkos svinēja un pateicās Dievam par 75 gadiem, kopš Latvijas zemē pastāv baptistu draudzes. Kopkora dalībnieku rindās bija 1400 dziedātāji no 70 draudzēm. Svētkus 9. jūnijā ievadīja svinīgs gājiens uz pilsētas stadionu, kurā notika koncerts. Svētku dalībniekus un sasnākušos klausītājus, skaitā 6000, uzrunāja Latvijas baptistu draudžu savienības prezidents, mācītājs Augusts Mēters un Liepājas pilsētas galva, mācītājs Ēvalds Rimbenieks. Svētku virsdiriģenti bija Eduards Baštiks, Kārlis Līdaks un Ādolfs Tīss. Goda virsdiriģenti – Andrejs Ģe-

ģeris (1888–1970, kalpoja Liepājā) un Vilhelms T. Krūms (1870–1941). Rakstiskus sveicienus bija atsūtījuši Valsts prezidents Alberts Kviesis un Ministru prezidents Kārlis Ulmanis. Klausītāju vidū bija Liepājas garnizona priekšnieks, ģenerālis Oskars Dankers, Liepājas prefekts Šaberts un citas prominentas personas.

Valsts prezidenta A. Kvieša telegrammas teksts:

“Sirsnīgi apsveicu mūsu baptistus un garīgo dziesmu svētku rīkotājus šinīs viņu svētkos, ar kuriem vēlējušies kuplināt savu 75 gadu pastāvēšanas atskatu, pie kam novēlu šim sarīkojumam it labi izdoties, stiprinot tagad atjaunoto, jau no senatnes pausto vienības garu, kas tālāk palīdzēs savienības vadībai izkopt savu draudžu dzīvi par svētību viņā piederīgiem mūsu tautas locekļiem un valstij.”

Ministru prezidenta K. Ulmaņa sveiciens:

“Sirsnīgi apsveikdams Latvijas baptistu draudžu jubilejas svinību un draudžu savienības dziesmu svētku rīkotājus, novēlu, lai saskaņa dziesmās arvienu vairāk nostiprinātu arī saskaņu mūsu sirdīs, darot gaišākas un laimīgākas mūsu valsts un tautas gaitas.”

Dziesmu svētku kopkoris abās svētku dienās – 9. un 10. jūnijā atskaņoja 21 dziesmu, no tām 17 dziesmas bija latviešu komponistu sacerējumi. Dažas no tām esam dziedājuši vai klausījušies un varam pazīt vēl tagad – E. Melngaiļa “Dievam pieder zeme”, J. Vītola “Dievišķais mirdzums”, K. Inķa “Jēzus vārds”, O. Šepska Motete (“Cik mīlīgas”), V. A. Krūma “Pie jūras (Kaukdama vētra)”, K. Līdaka “Šī ir tā Kunga diena”, “Kas līdzī jūt” un “Sirds, nebīsties!” Svētku sagatavošanā lielu darbu bija ieguldījis Koru apvienības instruktors, diriģents Jēkabs Skuja (1903–1973), kurš pāris iepriekšējo gadu laikā apciemoja daudzus korus, palīdzēdams apgūt repertuāru. Arī kopmēģinājumu sabraukušajiem koriem šoreiz bija vairāk, nekā gatavojoties pirmajiem svētkiem.

Aculiecinieka, dalībnieka, kā arī virsdiriģenta izjūtas aprakstā par šiem Dziesmu svētkiem žurnālā “Kristīgā Balss” 1935. gada 15. jūnijā atklāja svētku virsdiriģents Eduards Baštiks (1906–1992): “Kamēr vēl mēģinām, strādnieki beidz pēdējos darbus laukumā [...] Atskan dziesma „Lai skan!” Sajūsma dziedātājos, darba prieks vizmo cauri balsīm. Bet istās pūles iesākas, kad vecmeistars Līdaks sāk rādīt savu „Jaunības laiku” un „Kas līdzī jūt”. Viens otrs jau parūc: „Katrš teikums jādzied veselām desmitiem reižu cauri!” Jā, jā, kungi, ne par velti par mums teica, ka mēs dziedot disciplinēti. Un pat lietpratēji sacīja, ka vairāk nebūtu bijis iespējams no tik daudz dziedātājiem izspiest. Bet šīs kritikas bija pirktas ar sviedriem vaigā un, cik daudz pūļu tas viss prasīja, to zin tikai tie,

kas bija visos mēģinājumos un kas visos dziedāja arī līdz. [...]

Vakara mēģinājums Pāvila baznīcā. Baznīca gandrīz pilna: galerijā klausītāji, apakšā dziedātāji. Kad aizdedza elektriskās spuldzes, tad varēja redzēt, cik daudz seju izskatījās nogurušas, un viens otrs negulējis acu pāris raudzījās pārmetoši uz diriģentu. Liekas, viņi jautāja: „Vai tu ilgi mūs te vārdzināsi?” Vēlu vakarā, tuvu pie pulksten 11 atlaiž visus uz māju. Nepagāja laikam ne pusstunda, kad visi jau „krāca” katrs savā malā. [...] Visi zināja: rītu sākas izšķirošā kauja. Visnemiēriģāki bija laikam paši diriģenti. Cits gandrīz nemaz nebij gulējis, cits bija pamodies nosvīdis un pukstošu sirdi vērojis, kā stundeņa rādītājs lien uz pulksten 7, kad paredzēts kopmēģinājums. [...] Rīta mēģinājumā vēro visur spirtas sejas un, kad vēl atspīd pirmie saules stari, tad arī pats ziemeļu vējš nespēj salauzt skaidro dzīves prieku un nesalaužamo gribu uzvarēt dziesmu karā. Bet, nākot pulkstenim uz desmitiem, sākas tāds kā pagurums. Vienā otrā rindā dzirdama kurnēšana: izdziedāšot visas balsis, ko tad?

Gājiens sākās pulksten 4 no Čakstes laukuma. Kori iet izlozes kārtībā; tiem pa priekšu policijas ragu orķestris, tad karogi. [...] Aiz muguras sarunājas divi. Viens saka: „Redzi, kāda starpība! Pirms 75 gadiem slepus, pāri robežai brauca kristīties uz Mēmeli. Tagad ejam pa galvenām ielām, prefektūras orķestris priekšgalā!” [...] Kad novietojas visi uz estrādes, sirds sāk strauji pukstēt krūtīs. Kas par varenu kori! Vai mēs nevaram uz saviem dziedātājiem būt lepnī? [...]

Uzkāpjot uz paaugstinājuma, tu piepeši jūties viens pats izbīdīts dziedātāju un publikas priekšā. No muguras tev tūkstošiem acu raugās virsū un vēro, ko tu darīsi. No priekšpuses tūkstošgalvainais dziedātāju pūlis ar vislielāko uzmanību cenšas izdibināt tavu gribu, izņemot, dievamžēl, dažus „ķecerus”, kuri vienmēr un visur grib iet pa savu ceļu. Un tagad plūst dziesmu skaņas! Kas par spēku! Kas par fortissimo! Tiešām, pirmajā dienā mūsu dziedātāji izšķīra kauju ar uzvaru mūsu pusē.

Otrā dienā varēja vērot daudz vairāk paviršību. Jau mēģinājumā bij manāms nogurums, nespēja sekot aizrādījumiem. [...] Neapmierinātību sacēla pirmā daļā dažī no basa, kuri bija nodibinājuši istu „vilcēju komandu” un centās savas komandas nosaukumu attaisnot. Varēja redzēt, ka tie nebij piedalījušies mēģinājumā. Bet arī citās balsīs pavidēja paviršības daudz vairāk nekā pirmajā dienā. Nebija vairs koncentrācijas pietiekošā mērā. Laikam visi bija noguruši, bet viens labums – šīs mazās paviršības negāja tālāk par pirmām klausītāju rindām, un tā tika uzveikta arī otrā kauja, sevišķi beigu daļā, kad vajadzēja sniegt atkārtojumus. [...]

Cik ātri tie atnāca, tikpat ātri tie atkal aizgāja. Skaņas izskanējušas, dziesmas izdziedātas, bet sirdī vēl skan atbalss no bijušā. Liekas, kaut kas liels ir pārdzīvots, kaut kas varens, kas atkārtojas tikai reizi gadu desmitos. Daži saka: „Vajaga drīz atkal sarīkot dziesmu svētkus, varbūt pēc 5 gadiem.” „Varbūt, brāļi un māsas dziedātāji, bet var būt, ka paies vesels gadu desmits līdz nākošiem svētkiem, un kas viss var notikt desmit gados!”

Pasaules kara ugunis

Ne vien desmit, bet vairāki gadu desmiti pagāja, gaidot iespēju notikt līdzīga apmēra svētkiem.

Otrais pasaules karš 1941. gadā ienāca Latvijas teritorijā, nomainoties okupācijai, sašķeļot zemi ar frontes līniju, pārraujot daudzus dzīves pavedienus, nesot milzīgus materiālos zaudējumus un ciešanas, pakļaujot nevainīgus cilvēkus represijām, atraisot naidu un pazemojumus, izpostot ģimenes, dzimtas, draudzes un apdzīvoto vietu kopienas, daudzus aizvedot svešumā.

1941. gada 14. jūnija deportācijās cieta daudzi, bet baptistu koru kustības lielākā sāpe bija iemīļotā un talantīgā diriģenta un komponista Kārļa Līdaka (arī Latvijas armijas virsnieka) izsūtīšana, noņemšana Vjatlagā un nošaušana 1942. gadā.

Tomēr draudzēs darbs turpinājās, kur vēl tas bija iespējams. Dziesmu dienas sevišķu iespaidu atstāja Otrā pasaules kara laikā. 1943. gada 23. maijā dziesmu diena notika Rīgā, Pestīšanas templī. Tajā piedalījās 250 dziedātāji no 13 draudzēm. Kori diriģēja Viktors Baštiks, Edvards Glūdiņš un Jēkabs Skuja. Tā paša gada 6. jūnijā līdzīga diena bija Liepājā, Pāvila draudzes dievnāmā. Virsdiriģenti – Eduards Baštiks un Viktors Baštiks, goda virsdiriģenti – Andrejs Ģēģeris (no Liepājas) un Andrejs Ģēģeris (no Sakas). Vēl viena dziesmu diena tā paša gada 8. augustā notika arī Vaiņodē.

Saglabājusies Liepājas 1943. gada dziesmu dienas programma.

Atklāšana – LBDS priekšnieks mācītājs Rūdolfs Vītols

“Ak, galva asins rotā” (J.S. Bahs)

“Ticība” (L. van Bēthovens)

“Teiciet to Kungu” (V.A. Krūms)

“Mans labais Jēzu” (K. Inķis)

“Motete” (O. Šepskis)

Svētku runa – mācītājs Frīdrihs Čukurs

“Svēti, Dievs, šo zemi dzimto” (J. Vītols)

“Dievam pieder zeme” (E. Melngailis)

“Tik brīnišķi” (K. Līdaks)

“Skaidram būt” (V. Baštiks)

“Svēts ir” (K. Līdaks)

Noslēgums

Padomju okupācija Latvijā pārtrauca dziesmu dienu attīstību un tradīciju. Vairs nebija iespējami publiski kristīgi koncerti vai sarīkojumi. Taču kopīgās dziedāšanas tradīciju līdzī paņēma latviešu baptisti, kuri 1944. gadā izceļoja uz Rietumiem. Vācijas bēgļu nometnēs jau drīz pēc ieceļošanas veidojās draudzes, arī baptistu, un dziedātāji apvienojās koros. 1946.–1948. gadā Vācijā notika pavisam piecas baptistu koru dziesmu dienas, piemēram, Augsburgā, Eslingenā, Vircburgā. Sākot ar 1949. gadu, uz ASV no Vācijas pārcēlās vairāki koru diriģenti un daudzi dziedātāji. Eduards Baštiks un Viktors Baštiks turpināja dzimtenē uzsāktu darbu mūzikas laukā, pulcējot dziedātājus un izdo dot dziesmu krājumus. 1950. gadā pēc Eduarda Baštika ierosinājuma notika pirmā latviešu baptistu Dziesmu diena Ņujorkā. Klausītāju pārpildītājās baznīcas telpās kopkora dziedājumu vadīja Eduards Baštiks. Pēc tam baptistu draudžu Dziesmu dienas ASV notikušas regulāri – ik gadu.

Dziesma dzimtenes apspiestības gados, 1945–1989

Padomju okupācijas varas plānos bija samazināt draudžu aktivitātes Latvijā, novērst to savstarpējo sadarbību un kopdarbu. Vienīgā

atļautā aktivitāte bija draudzes dievkalpojums. Kora dziedāšana, lai gan atļauta, tomēr tika dažādi ierobežota. Gan dziedātāju skaits, gan vecums, dziesmu skaits dievkalpojumā un repertuārs – to visu varas pārstāvji centās, cik iespējams, samazināt un kontrolēt. 1950. gadā draudžu vadībai izsūtīja aizliegto dziesmu sarakstu. Tomēr kori un diriģenti pretojās varas centieniem. Tika izmantotas visas iespējas korim viesoties citam pie cita draudžu gadadienās un citos svētkos. Notika diriģentu vairāk vai mazāk slepenas kopā sanākšanas, apmaiņšanās ar dziesmu notīm. Nošu lapu slepenai izgatavošanai tika izmantotas dažādas metodes un ieguldītas milzu pūles un laiks. Koru vidū notika bērnu un jauniešu garīgā apmācība, kalpošana un laika pavadīšana nometnēs. Cits citam sniedza palīdzību grūtību brīžos, izjuta un saņēma garīgu un praktisku atbalstu. Var teikt, ka koru dziedātāji bija arī aktīvākie draudžu locekļi.

Līdzīga norise dziesmu dienām bija apvienoto koru kalpošana jubilejas dievkalpojumos.

1947. gada jūnijā Rīgā notika svētku dievkalpojums, atzīmējot Latvijas baptistu koru 75. gadadienu. Ap 200 dziedātāju bija apvienotajā kori Rīgas Golgātas dievnāmā 1960. gada 29. maijā, kurā svinīgi atzīmēja Latvijas baptistu draudžu 100 gadu pastāvēšanu. Jau vēlākā laikā, kad bija lielākas pulcēšanās iespējas, jāatzīmē arī piemiņas brīdis saistībā ar baptistu draudžu 125 gadu atceri Veldas kapos 1985. gada 31. augustā – tajā piedalījās ap 400 dziedātāju. Par šo un vēl tālāko laiku varēsiet lasīt nākamajos izdevuma “Baptistu Vēstnesis” numuros.

Sagatavoja

Laima Dravniece

Rīgas Mateja draudze

Izmantotā literatūra:

Mūsu kori un dziesmas. Latvijas baptistu draudžu vēstures materiālu krājums. Sastādījis J. Kronlins. Rīgā, 1925.

Dziesmas II vispārīgiem baptistu dz.-svētkiem Rīgā, 1935.g. vasarā. L.B.K.A. izdevums.

Dzīvības ceļš. Veltījums latviešu baptistu 100 gadu jubilejai. ALBA, 1960.

Jānis Tervits. Latvijas baptistu vēsture. Faktu mozaika. LBDS. Rīgā, 1999.

Laikraksts “Latvijas Kareivis” Nr.130 (13.06.1935.)

Sveicināti, cienījamie mūsu draudžu kora, ansambļu, pielūgsmes grupu vadītāji un dalībnieki, mācītāji un citi muzicēšanai un mūzikai tuvu stāvošie!

2025. gads ir Latvijas baptistu Dziesmu svētku 100. dzimšanas dienas gads. Šovasar no 13. līdz 20. jūlijam Jelgavā svinēsim Simtgades dziesmu svētkus. Ar pateicību Dievam, ar ticības prieku un ar skanīgu aizrautību. Tie ir gan pieredzējušu un ilgi kalpojušu, gan jaunu, daudzsološu dziedoņu un mūziķu svētki.

Tie ir svētki Jelgavai.

Tie ir mūsu visu kopīgie svētki.

100 par Vienu – dziesmas, kas *iztur, uztur un notur*? Tās ir dziesmas ar Vēsti, kas *iztur* laika pārbaudi, palīdz mums šodien *turēties* ticībā un ticam, ka *noturēs* arī mūsu nākamās paaudzes.

Svētku veiksmei vispirms svarīga visu draudžu dziedoņu un mūziķu apvienošanās, lai Jelgavā Mītavas koncertzālē svinētu svētku koncertus un ekumenisko dievkalpojumu. Dalībnieku pulkā tiek gaidīti ne vien kolektīvu rindās esošie, bet arī ikviens labas gribas dziedātājs no draudzes un draudzei tuvumā esošo vides. Svarīgi, lai dievkalpojumu ziņojumos un citos kanālos izskanētu informācija par šo iesaistes iespēju. Te nozīmīgs draudžu mācītāju atbalsts un iedrošinājums ikvienam, kam tas būtu svētīgi un noderīgi. Bez tam, svarīga dalībnieku sadarbība sava reģiona mērogos, palīdzot sava un blakus novada dalībniekiem iekļauties kopīgajā ceļā uz svētkiem.

PIETEIKŠANĀS ANKETA

svētku dalībniekiem: dziedātājiem, mūziķiem, tehniskajiem darbiniekiem, kā arī līdzbraucējiem (tai skaitā bērniem un jauniešiem), ja nepieciešamas naktsmājas un ēdināšana.
<https://ej.uz/DziesmusvetkuAnketa>

Svētku noslēgumā, svētdien, 20. jūlijā, 11.00 Mītavas koncertzālē notiks ekumeniskais svētku dievkalpojums, uz kuru LBDS Padome un bīskaps aicina iespēju robežās doties visus garīdzniekus un draudžu locekļus, lai, sapulcējušies vienviet, piedzīvotu kopības spēku un izteiktu pateicību Dievam par Viņa darbiem aizvadītajos 100 un vairāk gados.

Svētku norisei nepieciešams arī finansiāls nodrošinājums. Muzikālās kalpošanas apvienība (MKA) būs pateicīga ikvienai draudzei un ziedotājam par atbalstu. Pārskaitījumu var veikt uz Latvijas Baptistu draudžu savienības kontu LV10HABA0551026243963 ar norādi "Dziesmu svētkiem".

Svētkus veido mūsu lūgšanu atbalsts. Lūdziet par svētkiem! Tas ir pateicības stāsts par mūsu dziesmotajiem vēstures gadiem, par skaistu tradīciju, kas vijas cauri gadu desmitiem, cauri dažādiem laikiem un dažādām varām. Tomēr tas daudz vairāk ir stāsts par Vienu – par Jēzu Kristu – mūsu Kungu un Glābēju, kam pieder viss gods un slava.

Tāpēc 100 par Vienu!

**Māris Dravnieks un
MKA padome**

BŪT BĒRNAM

Es uzaugu bez tēva. Bieži bērņībā domāju – kā būtu, ja man būtu tētis? Divdesmit gadu vecumā tādu ieguvu, sāku iepazīt Dievu kā Tēvu. Šī iepazīšanās turpinās vēl joprojām.

Kļūstot par Dieva bērnu, spēju izdzīvot bausli "godā savu tēvu..." Vienmēr domāju – ja šeit būtu tētis... Tas, par ko sapņoju bērņībā – aizsardzība, padoms, atbalsts, drošības sajūta – to tagad piedzīvoju ik dienas. Ir tik labi apzināties, ka tu kādam tik ļoti rūpi, ka Viņš ir gatavs uz visu, pat sava Dēla nāvei pie krusta.

Tā ir tik neaptverama mīlestība, kāda ir mana vērtība Dieva Tēva acīs un sirdī. Tagad mana atbildība ir sevi "nenocent". Censties nebūt kā tīnim, kuram šķiet – zinu vairāk, māku labāk. Par šī brīža nesaprotamo un neizskaidrojamo nekurnēt, neapsūdzēt un nepagriezt muguru Tēvam. Mācīties paļauties, jo Viņš mūs grib vadīt pie Sevis uz mūžīgajām Mājām, Viņš mūs tur gaida! Caur Jēzus augšāmcelšanos Viņš parādīja savu Tēva mīlestību – nevis nāvei esam aicināti, bet dzīvībai! Ik dienas mācīties būt bērnam, spert soļus nezināmajā, uzticeties Tēvam, jo visu, kas ar mums notiek, Viņš vērs par labu.

Godā savu Tēvu... nenoceno sevi.

Gita Vadone

Valdemārpils-Ārlavas draudzes kalpotāja

nevis
pazuduši, bet

Dieva bērni

Pēc Savas gribas
labā nodoma
Viņš jau iepriekš
nolēmis,
ka mums būs
Viņa bērniem būt
caur Jēzu Kristu...

Efeziešiem 1:5

Atsaukušies aicinājumam

Mācības BPI 2024. gada septembrī uzsāka 15 pirmā kursa studenti. Kāds ir bijis viņu ceļš pie Dieva un uz BPI, kā mācības jau līdz šim veidojušas un ietekmējušas viņu ticības pārliecību, attiecības, skatījumu uz pasauli un par ko deg viņu sirdis? Šeit iespēja iepazīties ar pirmiem trīs studentiem.

Mani sauc **Rūdolfs Valeinis**. Dievs man ir dāvājis sievu un (pagaidām) vienu dēlu. Esam apmetušies Limbažos. Oficiāli pievienojos Jēzus ģimenei tikai pirms nepilna gada – 2024. gada maijā, bet sirdī šo lēmumu pieņēmu, šķiet, jau 2022. gadā. Kopš esmu pieņēmis žēlastību, ko Jēzus man izrādīja tad, kad pavisam nebiju tās cienīgs (zinu, ka nekad arī nebūšu), esmu centies saprast un mācīties par Viņa nesavtīgo mīlestību.

Pēc vidusskolas devos uz Latvijas Nacionālo aizsardzības akadēmiju. Atceros, ar kādu milzīgu entuziasmu vēlējos būt noderīgs un kalpot gan ar savu fizisko, gan intelektuālo spēku Latvijas armijai. Tomēr visu laiku pakausī kņudēja jautājumi: “Pret ko un kā vārdā mēs karojam? Vai esmu gatavs laupīt cilvēka dzīvību tikai tāpēc, ka man par to maksā algu? Kā jūtos par to, ka man nevar būt nekāds publisks un politisks viedoklis? Ja notiktu protesti, kuros es pats gribētu piedalīties un kuros varētu būt arī

mana ģimene – vai es būtu gatavs fiziski apspiest savus cilvēkus?” Tas bija tikai laika jautājums, un no dienesta aizgāju. Bet pat tajā īsajā laikā paspēju iegūt zināšanas un dažādas ļoti noderīgas iemaņas, kas, manuprāt, būtu jāapgūst katram jaunietim; dienests ievērojami norūdīja manu raksturu, palielināja darba spējas, un tajā ieguvu ļoti vērtīgus draugus (un 6000 eiro lielu parādu). Esmu pateicīgs brālim no armijas laikiem, ka palīdzēja man atvērt acis uz Patiesību. Tas mani aizveda līdz dalībai BPI DRAFTS vīru nometnē, savukārt tur piedzīvotais mani pamudināja mācīties Baltijas Pastorālajā institūtā.

Esmu uzaudzis pie vecvecākiem, jo mana zemes mamma un tētis nomira, kad biju aptuveni gadu vecs. Manu vecāku nāve ienesa traumu visā ģimenē, un esmu to sajutis savā audzināšanā. Šī trauma darbojas kā pretinieka instruments, lai sētu nezāles Dieva tīrumā. Labākais, ko varu darīt es – kļūt pēc iespējas tuvāks savam Debesu Tētim. Vēlos mācīties no Viņa mīlestību, kas uzvar visu – bailes, dusmas, aizvainojumu, zemo pašnovērtējumu, utt. Tāpēc esmu apņēmis stāties Dieva armijā un stāvēt pretī patiesajam naidniekam, ne miesai un asinīm. Mamma bija ticīga, viņa esot teikusi, ka es būšot mācītājs. Netēmēju uz mācītāja amatu, bet ticu, ka Dievs rādīs, kā varu būt Viņam noderīgs.

Tagad, pēc vairāku gadu blandīšanās pa pasauli un dažādiem darbiem, savu dienšķo maizi pelnu, tirot skursteņus, kas, starp citu, bija mans sapnis jau bērnudārza laikā. Pat, ja neesmu pilna laika kalpošanā, man ir iespēja nest svētību mājās, kurās esmu aicināts tīrīt skursteņus. Evaņģēlista dāvanu sevī gluži neesmu atradis, tomēr ir brīži, kad cilvēki kliedz pēc aizlūgšanām.

Man rūp katra apmaldījusies dvēsele, kas ir noticējusi, ka mūsu cīņa ir pret miesu un asinīm. Mana lūgšana ir līdzīga Latvijas armijas ideoloģijai, tikai autoritāte tagad ir Dievs: “Tēvs, lai manas domas un pretinieka balsis kļūst klusākas un lai Tavas pavēles kļūst skaļākas! Dod man mūžam būt paļāvīgam un pakļāvīgam tām. Neļauj man nobīties Tavu grandiozo plānu priekšā! Palīdzi man sadragāt patieso ienaidnieku. Mājo manā sirdī, kamēr tā pukst! Paldies, ka esi uzticams it visā! Āmen!”

Mani sauc **Dāvids Ieviņš**. Esmu uzaudzis trīs bērnu ģimenē, kurā vecāki mūs jau no mazotnes audzināja, parādot Jēzus mīlestību, paši organizējot kristīgās nometnes un kalpojot draudzē. Šobrīd dzīvoju Valmierā un esmu precējies ar sieviņu Martu, kalpojam Valmieras baptistu draudzē.

Mans ceļš pie Dieva aizsākās astoņu gadu vecumā, kad kristījos. Atceros kristības

diezgan spilgti, taču mana dzīve radikāli nemainījās. Tā pagāja mana lielākā daļa jaunības gadu, kurus nodzīvoju, no malas skatoties, diezgan labi. Vecākiem nebija jāsaskaras ar problēmām, mani audzinot. Man nebija grūti pateikt "nē" atkarībām un nepareizajām kompānijām. Taču septiņpadsmit gadu vecumā mana ticība tika izaicināta, kad, savas draudzenes, tagad jau sievas, izaicināts, sāku regulāri lasīt Biblii. Saprātu, ka Jēzu es nemaz nepazīstu. Zināju daudz Bībeles stāstu un Jēzus līdzības, bet reāli izdzīvojis to nebiju. Laiks gāja, mēs apprecējāmies. Ap to laiku piedzīvoju ļoti kardinālas pārmaiņas manās attiecībās ar Jēzu. Dievs mani piepildīja ar lielu degsmi kalpot Viņam un dienu dienā staigāt ar Viņu.

Tagad man ir divdesmit viens gads, un es mācos BPI pirmajā kursā. Apmēram gadu lūdzu par mācībām, bet nesaņēmu no Dieva skaidru atbildi – vai BPI ir man? Tā laiks ritēja, pagāja vasara, nokavēju BPI pieteikšanās termiņu, līdz kamēr attapos augusta vidū, kādā kristīgā konferencē. Pēc šīs konferences viena no kalpotājām mani uzrunāja un dalījās ar tādu kā atziņas vārdu, jeb pravietojumu, par to, ko viņa bija saņēmusi par mani no Dieva. Es ar šo sievieti iepriekš nebiju runājis, viņa neko par mani nezināja, bet tas, ko viņa man pateica, bija ļoti tiešs vārds no Dieva – ka man ir jāspēr solis ticībā un jāpiesakās BPI. Dievs lietoja šo sievieti un runāja caur viņu uz mani. Tagad, esot BPI, vidē, kur ir citi brāļi, kas ceļ un iedrošina, un lūdz, – tas ir kā dzīvs apliecinājums, ka šī ir istā vieta, kur tikt izaicinātam un augt tuvāk Jēzum. Nezinu, vai būšu mācītājs, bet zinu, ka Dievs manī ir ielicis vēlmi celt citus un nepaturēt sevi to, ko Viņš man atklāj caur Savu Vārdu un Viņa vareno spēku.

Tas, ko es līdz šim esmu visvairāk guvis BPI, ir attiecības un kontakti ar citiem vīriem. Arī atbildības sajūtu citu vīru priekšā, jo redzu, kā viņi cīnās, kā viņi iet šo ticības ceļu. Mani tas ļoti iedrošina. Kad to visu apvieno ar pasniedzēju dzīvajām liecībām un zināšanām, ko mēs gūstam, – tas ir ļoti spēcīgi!

Tāpēc man ļoti sirdī ir celt tos kristiešus, kas ir ieslīguši remdenības purvā, izaicināt un palīdzēt dzīvot katru dienu Jēzum, atklāt Viņa dziedinošo spēku, kas stāv pāri visiem pagātnes grēkiem un traumām. Palīdzēt dzīvot Jēzum tīkamai dzīvei un būt Viņam tīkamam upurim, paklausot Viņam un darot Viņa gribu. Novēlu ikvienam nepalikst pie tā fakta, ka viņi ir glābti un nonāks paradīzē. Ticu, ka Dievam ir daudz lielāks plāns mūsu dzīvei, kā tikai apmeklēt draudzi svētdienās. Aicinu ikvienu būt kā traukam, kā instrumentam Dieva rokās, kuru Viņš pārveido un lieto, lai Viņu pagodinātu.

Aksels Jansons – precējies, divu bērnu tēvs, vairāku uzņēmumu vadītājs, kārtībnieks un svētdienskolotājs Mateja draudzē, iesaistījies cietumu kalpošanā un vada Alfa mazo grupu, garīgi kalpo cilvēkiem, lietojot sociālos tīklus.

Mans ceļš uz BPI bija neplānots un negaidīts dzīves pavērsiens. Skolas laikā vēlējos kļūt par ārstu. Pēc tam, kad netiku uzņemts Medicīnas fakultātē, sāku strādāt lidostā, apkalpojot cilvēkus ar īpašām vajadzībām. Vēlme būt bagātam, kas manī tika ielikta no bērnības, kopā ar pacietības trūkumu, noveda mani līdz noziedzībai. No 18 līdz 24 gadu vecumam aktīvi nodarbojos ar krāpšanu un dažādām noziedzīgām shēmām. Drīz vien sākās problēmas – pievilšana, neuzticēšanās, vardarbība un ļaunums. 24 gadu vecumā izveidoju "mega shēmu", kur nopelnīju daudz, bet mans tēvs nozaga visu naudu un aizbēga, atstājot mūs bez nekā.

Pēc šīs situācijas es nolēmu, ka kļūšu par labu cilvēku – nožēloju sadarbīto, mēģināju kompensēt savu rīcību, bet savu kaunu un skumjas slēpu alkoholā un narkotikās. Gāju pie psihologiem, astrologiem un ekstrasensiem – visi mēģināja dot cerību, bet joprojām biju nelaimīgs. Saprātu, ka nevienam nevaru uzticēties. Sāku strādāt kā nekustamo īpašumu darījumu starpnieks, palīdzot cilvēkiem un nopelnot daudz naudas. Atskatoties, es redzu Dievu pat kriminālajos laikos, jo, lai gan neticēju Viņam, es lūdzu, lai kļūtu par visietekmīgāko noziedznieku, un Viņš man to deva. Kad nauda atgriezās manā dzīvē, atgriezās arī ticība, šoreiz ticība sev. Dievs man deva iespēju iegūt visu atpakaļ ar divkāršu uzviju. Ar šo naudu es nomaksāju parādus, palīdzēju mātei un radniekiem un uzsāku biznesu. Sākotnēji šķita, ka ar to palīdzēšu visai Latvijai.

Tomēr radnieku acīs kļuva par *mēslu*. Paliķu viens ar sievu un bērniem, noslēdzos no visiem līdz bankrotēju. Saprātu, ka esmu

pievilis pats sevi, un man radās jautājums: kam es varu uzticēties? Mana atkarība no marihuānas un dusmas uz dzīvi noveda pie dusmām uz Biblii. Šīs neadekvātas dusmas radīja jautājumu, kāpēc es dusmojos, ja pat nezinu, par ko dusmojos? Es piedzīvoju brīdi, kad dzirdēju Dieva balsi un sāku lasīt Biblii. Nonācu draudzē un pieteicos uz Alfa kursu, pēc kā nokļuvu mazajā grupā, kristījos, sāku kalpot un veidot apzinātas attiecības ar Dievu.

Dievs mani ir radījis kā pārdevēju. Spēju izprast produktu un atrast veidu, kā to pārdot. Sākot ticēt Dievam, sapratu, ka nav nekas labāks, ko *tirgot*, kā Dieva Vārds. Vērsos pie mācītāja Matisa Babrovskā, ka vēlos būt mācītājs. Man ieteica pieteikties uz DRAFTS nometni, bet finansiālu apsvērumu dēļ netiku, tomēr turpināju apmeklēt draudzi. Aktīvi nodarbojos ar biznesu un, runājot ar cilvēkiem, sarunas organiski pārgāja uz garīgām tēmām. Vienā no šādām reizēm kāda uzņēmēja no Salacgrīvas teica, ka, ja braukšu sludināt, viņi nāks klausīties. Saprātu, ka Dievs mani aicina. Piezvanīju atkal mācītājam, un viņš ieteica man BPI.

Dievs pieved cilvēkus, ar kuriem varu mācīties par kalpošanu Svētā Gara vadībā. Manas attiecības ar Dievu ir pārvērtušās no rituālām lūgšanām par reālu, ikdienišķu dialogu. Esmu piedzīvojis, cik ļoti atmaksājas palāvība uz Viņu. Jo ciešākas manas attiecības ar Dievu, jo vairāk Viņš uztic. Šobrīd Dieva vadībā esmu starpnieks tajā, kā neticīgi kļūst ticīgi, un esmu daļa no jaunas mazās grupas veidošanas. BPI ir labākā lieta, kas man ir notikusi. Es nekad nebiju domājis, ka Dievs ir tik īsts! Mēs esam cilvēciski nepilnīgi. Ir skaisti apzināties savu atkarību no Dieva, jo, ja mēs būtu "pilnīgi", mums Dievs nebūtu vajadzīgs. Dievs zina mūsu nepilnības, tāpēc mums ir Jēzus, kas dod mums pilnīgu brīvību. Dzīvojot Dieva apsolījumā un ļaļaujoties uz Viņu, mums ir iespēja redzēt brīnumus. Viss, kam Dievs ved mūs cauri, ne tikai veido mūs, bet Dievs to lieto, lai celtu Viņa Valstību. Un mums ir dota iespēja būt daļai no tā. Vai tas nav skaisti?

Iešana uz draudzi, kalpošana, sadraudzība, kristīgā literatūra – tās visas ir labas lietas, bet tās nevar aizstāt personīgas attiecības ar Dievu. Es vēlos pasaulei aiznest to, cik ciešas attiecības mums var būt ar mūsu Debesu Tēti. Viņš ir viss, kas mums vajadzīgs, lai dzīvotu pilnvērtīgu dzīvi.

Sagatavoja

Baltijas Pastorālais institūts

Foto: Mareks Šteins

Kristus evaņģēlijs Irānā

Februārī aizlūgsim par vajāto draudzi Irānā. Pirms vairākiem mēnešiem neliela grupa no Latvijas piedalījās Irānas pagrīdes evaņģēlisko draudžu līderu Bībeles apmācības konferencē. Mūsu uzdevums bija mācīt no Pāvila vēstules efeziešiem. Irānā ir ļoti strauji augoša pagrīdes kristiešu draudze. Irāna mainās.

Gandrīz visi konferences dalībnieki bija bijušie musulmaņi, kas dzīves izmisumā piedzīvojuši citu kristiešu liecību un Kristus atklāsmi. Viņu lūgšanas par ticības brīvību Irānā bija pārliecinoši sirsnīgas. Konferences telpā nevienam nebija līdzīgs mobilais telefons, neviens neteica savu īsto vārdu, kā arī nedrīkstēja nosaukt pilsētu, kurā dzīvo. Ja pēc atgriešanās dzimtenē viņi tiktu arestēti, tad pratināšanā nevarētu nevienam netīšām nodot, jo neviens cits irānis nav telefona bildēs redzams, kā arī vārdu nevienam nezina pateikt. Daudzi jau iepriekš bija piedzīvojuši aizturēšanas, pratināšanas un iebiedēšanas ticības dēļ. Viņi rēķinās ar augsto cenu, ko var nākties maksāt par sekošanu Kristum. Taču viņu prieks un miers ir pievilcīgs un pāri plūstošs, viņu liecība izplatās no cilvēka uz cilvēku.

Ar draudžu vadītāju atļauju šeit tiek publicēta viena no konferencē izskanējušajām irāņu liecībām par kāda cilvēka ceļu pie Kristus. Liecība pierakstīta uz datora konferences laikā, tāpēc nav stilistiski *pulēta*.

“Man ir liela personība. Es neklausījos citos un dzīvi uztvēru kā cīņu – meklēju konfrontāciju, lai uzvarētu un iegūtu sev vārdu. Man bija iesauka “mazais briesmonis”. Es nodarbojos ar kung fu, nēsāju līdzīgu nūju, kā arī nazi un ķēdi. Paldies Dievam, ka nekad neesmu nevienam ar tiem nodarījis pāri. Es gribēju dominēt un būt lielākais.

Biju arī reliģiozs un devos svētceļojumā uz Meku (tas ir svētceļojums, kurā katram musulmanim ir jādodas vismaz reizi

mūžā). Kad atgriezos atpakaļ, devos uz Taizemi, kur iepazinu savu draugu. Devos vēl citā svētceļojumā uz Irāku. Nepārtraukti svārstījos starp svētceļojumiem un deģenerēšanos Taizemē. Mans tēvs pat teica: “Tu no laba pārvērties par sliktu.” Es gribēju mainīties, bet manī bija ļaunums, ko es nevarēju izmainīt.

Es uzsāku darījumus ar biznesa partneri. Man viņš šķita tik gudrs. Viņš zināja, kā tikt galā ar mani. Viņš bija tik mierīgs. Drīz es saderinājos ar meiteni, bet mana sirds nebija gatava doties laulībā. Es nebiju labs pret savu saderināto. Mans draugs Hamids sāka mudināt mani darīt to, kas ir pareizi, un būt mierīgam.

Trīs dienas pirms plānotajām kāzām nomira mans brālis. Tas mani patiešām sagrāva. Mana dzīve bija sākusi lēnām sakārtoties un tad atkal tika izpostīta. Man sāka rasties grūtības ar manu saderināto. Bija liels strīds ar topošo sievu, es biju tik noguris un nevarēju saprast, kāpēc dzīve ir tik grūta. Es izgāju ārā un kļiedzu uz Dievu, kāpēc tas ir tik grūti? Tajā pašā vakarā man piezvanīja topošais sievastēvs un paziņoja, ka viņa mani pamet.

Hamids iepazīstināja mani ar brāli Šahimu, kas bija kristietis. Viņš sāka man zvanīt, sarunās citēja pantus no Bībeles un lūdza par mani. Kādu dienu mēs visi satikāmies klātienē, un brālis Šahims aizlūdza par mani. Es beidzot piedzīvoju Dieva mieru. Sāku lasīt lūgšanas un Bībeles pantus, ko viņi man sūtīja Whatsapp ziņās. Tas bija tik interesanti, jo tas, ar ko viņi dalījās, bija ļoti saistīts ar manu dzīves situāciju, tāpēc es sāku lūgt kristiešu Dievu. Visā šajā dzīves posmā Hamids nepārtraukti bija ar mani. Viņš arī jautāja: “Kam tev šis nazis un nūja?” Visas šīs lietas sāka pazust no manas dzīves. Tas bija ļoti lēnām, bet mana dzīve mainījās.

Kādu dienu es vienkārši lūdzu Dievu, ka es vēlos līdzināties šiem pušiem. Sāku pats lasīt Bībeli – sākumā vienu lapu dienā, tad vairāk. Kādu dienu biju pa vidu Jaunajai Derībai un lūdzu Dievu, lai Viņš atver man acis, lai varu izprast lasīto. Es nolēmu, ka man ir vienalga, ko par mani domās apkārtējie cilvēki – es vēlos, lai Viņš būtu manā dzīvē. Es patiešām sāku saprast, ko Dievs atklāj caur Bībeli. Sapratu, ka nekas nebūs pa vecam. Es gribu dzīvot Jēzum!”

Pēteris Eisāns
LBDS Ārmisijas vadītājs

Foto: Irānas galvaspilsēta Teherāna, unsplash.com

Aizlūgšanu kalendārs februāris

01

Pateiksimies, ka Dievs Kristū jau kopš pasaules radīšanas mūs izredzējis, "lai mēs būtu svēti un nevainojami Viņa priekšā mīlestībā". (Efeziešiem 1:4). Lūgšim par Ventpsils draudzi – sludinātāju, jauniešiem, kori, par mūzikas skolu un visu pilsētu, kas skumst par tiem, kas cietuši un zaudējuši dzīvību 10. janvāra traģiskajā avārijā uz Ventpsils šosejas.

02

Slavēsim Dievu par Viņa žēlastību, palīdzību un labvēlību mūsu dzīvē (Psalmi 13:6).

03

Lūgšim par Rīgas draudzi "Mājvieta", mācītāju Kārli Kārklīņu, viņa ģimeni un audzubērniņu, kas ir viņu aprūpē. Lūgšim par bērnu kalpošanas vadītāju, sludinātāju Arti Lejiņu un ģimeni. Lūgšim par audžuģimenēm draudzē. Pateicība par kristībām. Lūgšim par nodarbībām "Dieva stāsts" janvārī un februārī, lai tās kalpo cilvēkiem, kas interesējas par Dievu.

04

Lūgšim par Lielbritānijas Baptistu savienību, lai tā īstenotu savu vīziju – būt veselīgām draudzēm, kas piepilda Dieva misiju.

05

Lūgšim par Dundagas draudzi, sludinātāju Andi Smelti un viņa ģimeni. Pateicība un lūgšana par svētdienskolu un skolotājiem. Lūgšim, lai Dievs palīdz draudzei būt par liecību apkārtnē, lai Dievs izredz kalpotājus un darbiniekus.

06

Lūgšim par Nigēriju. Galvaspilsēta Abudža. 206 miljoni iedzīvotāju. Islāms – 50%, kristietība – 40%, citas reliģijas – 10%. Īpaši lūgšim par kristiešiem valsts ziemeļos, kur bieži notiek Boko Haram islamistu uzbrukumi un pastāv dzīvības briesmas.

07

Lūgšim par Latgali – lai arvien vairāk cilvēku iepazīst Kristu, lai viņi piedzīvo Dieva mīlestības spēku!

08

Lūgšim par draudzēm Latgalē, Reģionālo tikšanās, kas šodien notiek Madonas baznīcā. **Reģionālā tikšanās Madonā**

09

"Tu darīji man zināmu dzīvības ceļu. Tu piepildi mani ar prieku sava vaiga priekšā, un jaukas, svētību pilnas dāvanas pie Tavas labās rokas ir mūžīgi." (Psalmi 16:11)

10

Lūgšim par Liepājas Pāvila draudzi, sludinātājiem Raiti Šķerbergu un Kārli Baštiku, viņu ģimenēm. Pateicība, ka aizvadītajā gadā ir aktivizējušies vīri, pateicība, ka draudzē nāk jauni cilvēki. Lūgšim svētību svētdienskolas un jauniešu kalpošanām. Lūgšim Dieva mīlestību un vienotību visām draudzēm, lai būtu par evaņģēlija gaismu apkārtnē.

11

Lūgšim par Ziemeļmaķedonijas Baptistu savienību, tās draudzēm un draudžu dibināšanas vietām.

12

Lūgšim par Pļaviņu draudzi, mācītāju Rūdolfu Kroiču un ģimeni. Pateicība un lūgšana par svētdienskolas kalpošanu. Lūgšim par evaņģelizāciju pilsētā, lai cilvēki meklētu Dievu.

13

Lūgšim par Pakistānu. Galvaspilsēta Islamabadā. 225 miljoni iedzīvotāju. Islāms – 96%, kristietība – 2%, citas reliģijas – 2%. Īpaši aizlūgšim par kristiešu ģimenēm, kas izpirktas no verdzības – lai Dievs svētī un palīdz neatkrist atpakaļ verdzībā.

14

Lūgšim par BPI DRAFTS nometni, kas šajā nedēļas nogalē notiek nometņu vietā "Ganības", lai Dieva vadība un Viņa gudrība vadītājiem, lai šis laiks nes paliekošas pārmaiņas dalībnieku dzīvēs.

14.-16. BPI DRAFTS ziemas nometne puīšiem "Mobilizācija"

15

Lūgšim par sievietēm, kas šodien satekas konferencē Rīgas Mateja baznīcā, lai viņu dzīvēs patiesa satikšanās ar Jēzu un ikdienas ceļš kopā ar Viņu. **SKA konference "Sieviete.Dzīve.Jēzus"**

16

Lietuvas Republikas neatkarības diena
Pateiksimies, ka Dievs ir uzticams, stiprs glābējs, uz kuru var paļauties (Psalmi 18:3).

17

Lūgšim par Pāvilstas draudzi, mācītāju Denisu Doroņinu un viņa ģimeni. Pateicība, ka draudze turpina kalpošanu; lūgšim, lai cilvēkos ir ilgas pēc Dieva un lai uzklausa evaņģēlija vēsti.

18

Lūgšim par Libānu un Siriju, baptistu draudzēm šajās valstīs, par ekonomisko un politisko stabilitāti reģionā.

19

Lūgšim par Liepājas Ciānas draudzi, lai Dievs izredz draudzei mācītāju. Pateicība par kalpotājiem, kas organizē un kalpo draudzē, lūgšim svētību svētdienskolas kalpošanai.

20

Lūgšim par Sudānu. Galvaspilsēta Hartūma. 44 miljoni iedzīvotāju. Islāms – 97%. Citas reliģijas – 3%. Lūgšim par izmaiņām likumdošanā, kas joprojām būtiski ierobežo kristiešu dzīvi un kalpošanu.

21

Lūgšim par mazajām grupām, kas šonedēļ uzsākušas kursu "Pārveidot, lai ietekmētu".

22

Lūgšim, lai esam evaņģēlija pārveidotāji kristieši, kas ienes Kristus klātbūtni savā apkārtnē.

23

Pateiksimies par Dieva vadību un gādību par mums visos apstākļos (Psalmi 23).

24

Igaunijas Republikas neatkarības diena
Lūgšim par Rīgas Betānijas draudzi, sludinātāju Vasiliju Gredasovu un ģimeni. Lūgšim par ģimenēm draudzē, par svētdienskolu, par pusaudžu un jauniešu kalpošanu. Lūgšim par visiem, kas kalpo ar evaņģēlija pasuldināšanu apkārtnē.

25

Lūgšim par baptistu draudzēm Igaunijā, par Dieva dotu padomu draudžu savienības jaunās vadības izvirzīšanā.

26

Lūgšim par Kandavas draudzi, sludinātāju Oskaru Jēgermani un viņa ģimeni. Pateicība, ka draudzē atgriežas ģimenes, kas bija aizgājušas. Pateicība par māsu kalpošanu. Pateicība un lūgšana par svētdienskolas attīstību. Lūgšim par muzikālo kalpošanu draudzē.

Sirsniņi sveicam mācītāju Matisu Babrovski 35 gadu jubilejā!

27

Lūgšim par Irānu. Galvaspilsēta Teherāna. 85 miljoni iedzīvotāju. Pēc valsts statistikas datiem musulmaņi ir 99%, bet pētījumi rāda, ka tikai 40%. Notiek nopietnas pārmaiņas cilvēku uzskatos, tāpēc lūgšim, lai Jēzus turpina atklāties cilvēkiem sapņos un pārliecināt par patiesību.

28

Lūgšim par Salaspils topošo draudzi un vadītāju Juriju Larionovu. Lūgšim, lai neticīgie radnieki, bērni, kaimiņi atsauktos evaņģēlija vēstij. Lūgšim par kalpošanu atkarīgajiem, par "Brāļu namu", kur šobrīd uzturas 18 cilvēki, lai viņi atgriežas pie Dieva un paliek uzticīgi Viņam. Lūgšim, lai būtu palīgi iekārtošanas darbos.

Bībeles lasījums

27.01-02.02

Psalmi 12-14
Mateja 11-13

Bībeles lasījums

03.02-09.02

Psalmi 15-17
Mateja 14-16

Bībeles lasījums

10.02-16.02

Psalmi 18-20
Mateja 17-19

Bībeles lasījums

17.02-23.02

Psalmi 21-23
Mateja 20-22

Bībeles lasījums

24.02-02.03

Psalmi 24-26
Mateja 23-25

Aizlūgšanu kalendārs marts

01

Pateiksimies par Dieva gribas labo nodomu "mums Viņa bērniem būt caur Jēzu Kristu" (Efeziešiem 1:5).

02

Nacionālo partizānu bruņotās pretošanās atceres diena

Pateiksimies par drošību Dievā, "...jo Tu esi mans Dievs, kas palīdz. Uz Tevi es gaidu vienmēr" (Psalmi 25:5).

03

Lūgšim par Liepājas Centra draudzi, sludinātāju Tomu Bermaku, veselību un ģimeni. Pateicība par jauniem draudzes locekļiem, par svētdien-skolu un skolotājiem, par ģimenēm un jauniešiem, par visiem kalpotājiem – Dieva spēku un gudrību viņiem. Pateicība par izremontētām un sakārtotām telpām. Pateicība par jaunas Centra draudzes izveidošanos Kuldīgā.

04

Šonedēļ Eiropas Baptistu apvienības aizlūgšanu kalendārā Latvijas Baptistu draudžu savienība. Pateiksimies par mūsu ticības brāļiem un māsām, kas aizlūdz par mums.

05

Pelnu diena.

Lielā Lūdzamā diena

Lūgšim par Krimuldas draudzi un sludinātāju Fridrihu Kaptānu. Lūgšim par draudzes vienotību.

06

Lūgšim par Afganistānu. Galvaspilsēta Kabula. 38 miljoni iedzīvotāju. Islams 99%. Lūgšim par sievietēm, kurām bija WhatsApp draudzība ar kristietēm Latvijā.

07

Lūgšim par Kurzemi, lai daudzi vēl sakņojas un aug ticībā Kristum.

08

Starptautiskā sieviešu diena

Lūgšim par Kurzemes draudzēm un šo draudžu Reģionālo tikšanos, kas šodien notiek Liepājas Ciānas baznīcā.

Reģionālā tikšanās Liepājā

09

Lūgšim, lai īstenojas Jēzus Lielā pavēle pasludināt evaņģēliju visām tautām (Mateja 28:18-20).

10

Lūgšim par Saldus draudzi, sludinātāju Dāvidu Viskupaiti un ģimeni. Lūgšim svētību, lai turpinās svētdienskola, pateicība par draudzes muzikālo kalpošanu. Lūgšim, lai draudze būtu par svētību apkārtējiem.

11

Aizlūgšim par Lietuvas Baptistu savienību, par tās vadītājiem un vienotību, sludinot evaņģēliju Lietuvā.

12

Lūgšim par Mazsalacas draudzi, sludinātāju Sīmani Balodi un ģimeni. Lūgšim par svētdien-skolu, muzikālo kalpošanu, par dievkalpojumu tiešraidēm un ierakstiem, lai tie uzrunā cilvēkus. Lūgšim par ukraiņu ģimeni, kas atgriezies no Vācijas, lai svētība draudzei un viņiem.

13

Lūgšim par Indiju. Galvaspilsēta Nju Deli. 1,4 miljardi iedzīvotāju. Hinduisms – 79%, islāms – 14%, kristietība – 2%, citas reliģijas – 5%. Draudzes, īpaši lauku reģionos, saskaras ar pieaugošu hindu nacionālistiska spiedienu.

14

Lūgšim par savu pilsētu un novadu, draudžu sadarbību evaņģēlija pasludināšanai.

15

Lūgšim par saviem darba biedriem un skolasbiedriem, lai esam laba liecība viņiem, norādot uz Kristu.

16

Pateiksimies Dievam par žēlastību, izsūdzēsim Viņam savus grēkus, lai saņemtu piedošanu (Psalmi 32:3-5).

17

Nacionālās pretošanās kustības piemiņas diena

Lūgšim par Liepājas Karostas topošo draudzi, mācītāju Mārci Dejus un ģimeni. Lūgšim par svētdien-skolas atsākšanu, par Spēju kustības kalpošanu un mazo grupu. Lūgšim, lai būtu slavēšanas vadītājs un lai evaņģēliju varētu nest cilvēkiem ārpus draudzes.

18

Lūgšim par Čehijas Baptistu savienību, par tās vadītājiem un kalpošanu savā valstī un reģionā.

Sirsniņi sveicam mācītāju Ainaru Purmali 60 gadu jubilejā!

19

Lūgšim par Limbažu draudzi, lai Dievs izredz un aicina pastāvīgu sludinātāju. Lūgšim par finansiālu un praktisku palīdzību draudzes nama jumta nomaiņai. Lūgšim iedrošinājumu mūsu kalpošanai. Pateicība par mūziķiem un lūgšim, lai draudze aktivizējas kalpošanai.

20

Lūgšim par Siriju. Galvaspilsēta Damaska. 17 miljoni iedzīvotāju. Islāms (suniti un šīti) – 87%, kristietība – 10%, citas reliģijas – 3%. Pēc Asada režīma gāšanas jaunais islamistu režīms sūta pretrunīgus signālus. Lai Dievs pasargā un dod spēku draudzēm izturēt šajā neskaidrajā situācijā.

21

Lūgšim par draudžu tehniskajiem kalpotājiem, lai viņu uzticīgā kalpošana nes svētību tiem, kuri tiek uzrunāti dievkalpojumos un citos draudžu pasākumos, to tiešraidēs un ierakstos.

22

Lūgšim, lai Dieva Gars strādā, uzrunājot cilvēkus draudžu sociālo tīklu ierakstos.

23

Lūgšim, lai mūsu sirdis ir kā auglīga zeme, kur Dieva Vārda sēkla krīt, uzdīgst un nes augļus (Marka 4:14-20).

24

Lūgšim par Nāriņciema draudzi, pateicība par kalpotājiem, kas brauc sludināt un kalpo ar mūziku, lūgšim par viņu ģimenēm. Lūgšim, lai draudzei būtu pastāvīgs gans.

25

Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena

Lūgšim par baptistu draudzēm Tadžikistānā un Turkmēnistānā, viņu liecību savā apkārtnē.

26

Lūgšim par Paplakas draudzi, sludinātāju Gun-taru Lašauri un ģimeni.

27

Lūgšim par Sauda Arābiju. Galvaspilsēta Rijāda. 35 miljoni iedzīvotāju. Pēc oficiālās statistikas 100% musulmaņi, taču ārzemju strādnieku vidū ir visai daudz kristiešu. Lai prinča Ben Salmana reformas turpinās un vairo brīvību arī kristiešiem.

28

Lūgšim par draudzēm, kurās notiek vai tiek plānoti remontdarbi vai jaunu ēku celtniecība – par draudzēm Līgatnē, Priekulē, Bauskā, Valmierā, u.c.

29

Lūgšim par svētdien-skolotāju komandu, kas izstrādā šī gada Vasaras Bībeles skolas programmu.

30

"Meklē savu prieku savā Kungā, tad Viņš Tev dos, pēc kā tava sirds ilgojas!" (Psalmi 37:4)

31

Lūgšim par Balviem, lai tur turpina skanēt evaņģēlija vēsts.

Bībeles lasījums

03.03-09.03

Psalmi 27-29
Mateja 26-28

Bībeles lasījums

10.03-16.03

Psalmi 30-32
Marka 1-2

Bībeles lasījums

17.03-23.03

Psalmi 33-35
Marka 3-4

Bībeles lasījums

24.03-30.03

Psalmi 36-38
Marka 5-6

Bībeles lasījums

31.03-06.04

Psalmi 39-41
Marka 7-8

Pāvils Jakovļevs dzimis Latgalē, ticīgu vecāku ģimenē. Jaunības gados vēlējies atstāt vecāku dāvāto ticības ceļu, bet Dievs dažādos veidos vilka viņu atpakaļ. Strādājis par grāmatvedi, auto atslēdznieku, noliktavas pārzini. 1951. gadā ticis kristīts kopā ar savu topošo sievu Svetlanu. Dievs viņiem dāvāja 12 bērnus – 6 dēlus un 6 meitas, 25 mazbērnus un 50 mazmazbērnus. Pāvila Jakovļeva garīgā dzīve ritēja Jaunjelgavas draudzē, kur arvien bijusi krievu valodā runājoša ticīgo grupa. Pāvils, būdams krievs un labi pārzinādamas arī latviešu valodu, dievkalpojumos nodrošināja sinhrono tulkojumu starp abām valodām. Nest Evaņģēliju – tas bija viņa dzīves saturs. Aizlūdzējs, dvēseļu kopējs, dziedātājs, diriģents, administrators, organizators, diakons, sludinātājs. Tagad viņš skata savu Radītāju un Pestītāju, kā arī Svēto Garu, kurš neļāva viņam aiziet pasaules ceļus, bet darīja viņu par balstu Dieva Valstībā.

Dienā, kad Dievs sauca mājās sludinātāju-emeritus Pāvilu Jakovļevu, Brāļu draudžu Lozungs bija – “Tavā rokā es nododu savu garu – Tu esi izpircis mani, Kungs, patiesības Dievs!” (Psalmi 31:6)

Pēkšņi un negaidīti 6. janvārī Dievs Mūžībā aizsauca Ligitu Bodniece. Ligita ir bijusi LBDS Sieviešu kalpošanas apvienības sekretāre un kopš 2018. gada aktīvi kalpoja Eiropas baptistu Sieviešu apvienības padomē kā grāmatvede. 2023. gada oktobrī Rīgā notika Eiropas baptistu Sieviešu apvienības konference, kuras iniciatore un organizētāja bija Ligita. Eiropas baptistu sievietes tajā īpaši izjuta viņas gudrību, sirsnību, viesmīlību, atsaucību, dzīvesprieku un mīlestību. Ligita Bodniece dzimusi Ventspilī, tur piedzīvojusi pestīšanu un kristīta Ventspils baptistu draudzē. Pārceļoties uz Rīgu, Ligita kļuva par Āgenskalna draudzes locekli. Atvadu dievkalpojums Rīgas Āgenskalna baznīcā notika 14. janvārī, Ligitas 65. dzimšanas dienā, to vadīja mācītājs Edgars Mažis. Tālākais ceļš veda uz Ventspils Meža kapiem, kur atvadu brīdi vadīja bijušais Ventspils draudzes mācītājs Arnis Ašmis.

Eiropas baptistu Sieviešu apvienība un Latvijas Sieviešu kalpošanas apvienība izsaka visdziļāko līdzjūtību Ligitas ģimenei, draugiem, māsām un brāļiem visā pasaulē!

Lai Dieva miers pavada ikvienu, kas skumst un ilgojas pēc Ligitas.

Ziņas īsumā

Atzīmējot māc. Aivara Vadoņa kalpošanas 15 gadus, **Mežgalciema** draudze **8. februārī** 17.00 Otaņķu pagasta Tautas namā aicina uz klasiskās mūzikas koncertu ar kameransambļa “Crescendo” piedalīšanos.

Mazsalacas draudzes dievkalpojumā **9. februārī** viesosies Aivars Kalniņš, komponists, tulkotājs, izdevējs, Rostokas opereteātra solists.

Mazsalacas draudzē **16. februārī** plkst 11.00 notiks aizlūgums un sludinātāja licences pasniegšana Sīmanim Balodim.

Liepājas Pāvila draudzē 14. februārī sāksies **Laulāto kurss** “Uz mūžu”. Sešas nedēļas pāriem uz mājām pa pastu tiks nosūtītas sarunu kartītes, lai viņi sev ērtā laikā varētu stiprināt savu laulību. Kurša ceturtajā nedēļā pāri tiksies klātienē, lai lūgtu par spēcīgām laulībām draudzē.”

Rīgas Vīlandes draudzes 30. gadsvētku dievkalpojums notiks **9. martā**. Svētku viesi: mācītājs Ilmārs Hiršs un Aizputes baptistu draudzes koris. Pēc dievkalpojuma sadraudzība.

Exodus Latvija aicina jauniešus no 15 līdz 30 gadiem uz **vadītāju skolu** “Dari mani”. Iespēja piedalīties vienā, vairākās vai visās tikšanās reizēs – 1. februārī Valmierā, 22. februārī Bauskā, 15. martā Kuldīgā, 29. martā Rīgā. Dalības maksa – ziedojums. Informācija: <https://exoduslatvija.lv/vaditaju-skola>

Exodus Latvija 2025. gada vasarā organizē šādus misijas braucienus:

Londona – no 27. jūnija līdz 6. jūlijam;

Vācija – no 28. jūnija līdz 8. jūlijam;

Spānija – no 12. jūlija līdz 22. jūlijam;

Rumānija – no 24. jūlija līdz 5. augustam;

Latvija – no 24. augusta līdz 29. augustam.

Informācija par pieteikšanos: <https://exoduslatvija.lv/misijas-2025>

Es Tev pateicos, ka es esmu tik brīnišķi radīts, brīnišķi ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina.
Psalmi 139:14

**Sirsnīgi sveicam sludinātāja
Aināra Gintera ģimēni
ar meitiņas piedzimšanu!**

Baptistu Vēstnesis

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 20390979, kanceleja@lbs.lv, www.lbs.lv
Izdevumu sagatavoja: biskaps Kaspars Šterns, Žanna Drūnese, Līvija Godiņa, Elza Roze, Estere Roze, maketētāja Zane Spēlīte.
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765, SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

Sieviešu konference 2025

SIEVIETE. DZĪVE. JĒZUS

Agnese Špura

Agnese Dejus

Līga Garkuša

Tabita Šķerberga

Laura Doveika

Viktorija Slavinska-Kostigova

Patricija Tolberta

15. februāris | Matisa iela 50B | Dalība: 25 Eur* | Piesakies: ej.uz/SKAkonference_2025

AICINĀTAS DRAUDŽU VADĪBAS GRUPAS UN IKVIENS INTERESENTS

2025

LBDS REGIONĀLĀS TIKŠANĀS

Ietekme – Dieva nodoms un draudzes atbildība

PIETEIKŠANĀS

ej.uz/reģionālās2025

Informācija: 20390979

PROGRAMMĀ:

LBDS BĪSKAPA KASPARA ŠTERNA UZRUNA, DARBS DRAUDŽU GRUPĀS, DISKUSIJAS, PIEREDZES STĀSTI, PIELŪGSME, AIZLŪGŠANAS, SADRAUDŽĪBA

MADONA

8. FEBRUĀRĪ 10:00–16:00

Madonas baptistu baznīcā, Maskavas ielā 10

LIEPĀJA

8. MARTĀ 10:00–16:00

Liepājas baptistu Ciānas baznīcā, Lāčplēša ielā 62

RĪGA

22. MARTĀ 10:00–16:00

LBDS namā, Lāčplēša ielā 37